எழுதிக்கொடுத்திவிட்டார், அக்ரிமெண்டும் செய்துவிட்டார், ஆனால் லைனும் இழுக்கப்படவில்லை, கம்பமும் நடவில்லை. அவர் இரண்டு வருடமாக மினிமம் சார்ஜ் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார். ரூல்ஸ் ஆண்ட் ரெகுலேஷன்ஸும் . . .

(The hon. Member had not concluded his speech when the Hon. Speaker rang the bell and made the following announcement.)

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) DECISIONS OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER: I have to make the following announcement regarding the decisions of the Business Advisory Committee which met at half past ten to-day.

The Committee decided that the consideration of the Report of the Rules Committee be taken up at the next sitting of the Assembly.

The Committee decided that the following items of business be taken up on the 5th November 1958:—

(1) Motion relating to the setting up of a Joint Select Committee to consider the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958.

(2) The further consideration of the Tiruchirappalli-Kaiaeruwaram and Mattuwaram Bill, 1958.

(3) Consideration of the amendments to the Madras Panchayats Bill, 1958, if any.

(4) The Madras Betting Tax (Amendment) Bill, 1958.

The Committee also decided that the Assembly, if necessary, shall sit in the afternoon of the 5th November. It is hoped that it will adjourn on that day.

The Committee considered the proposal for holding a session of the Legislature at Ootacamund and decided, Sri C. N. Annadurai dissenting, that a session of the Legislature may be held at Ootacamund whenever possible.

VIII.—MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET—*cont.*

11-30 a.m.

* SRI A. SAMUEL NADAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் 70 கோடி மூலதனமுள்ள நமது மின்சார அமைப்பைப்பற்றியுள்ள அறிக்கையை படிப்பதற்கு மிக உற்சாகமும் நம்பிக்கையும் அளிப்பதாக இருக்கிறது. கடந்த வருடங்களில் நாலைந்து மடங்கு நாம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம். நமது மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களைவிட, கிராமிய மின்சார விஷயத்தில் முதல் ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கிறது. விவசாய உபயோகத்திற்கும் மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இது விஷயத்தில் இப்போதுள்ள சில விதிகளைத் தளர்த்திப் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. 1951-லிருந்து நமது மின்சார இலாகா பரந்த அளவு விரிவடைந்திருக்கிறது. 1951-ம் வருஷத்திலிருந்து நமது இலாகா நிச்சயமாக ஆறு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் உற்பத்தி செய்து நமது லட்சிய அளவை அடையலாம் என்று நாம் நம்பலாம். இவ்வளவு வளர்ச்சிக்கிடையே நமது இலாகா விவசாயத்திற்கு இன்னும் அதிகமாகச் சலுகை கொடுத்து விவசாயத்தைச் செழிக்கச் செய்யவேண்டும். பகல் நேரத்தில் ஹெவரேஜ் லோடு கணக்கெடுத்து அதிகநேரம் உபயோகப்

3rd November 1958] [Sri A. Samuel Nadar]

படுத்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பெரும் தடையாய் இருப்பது கம்பெனிகளின் லைஸன்ஸ் உரிமைகள் தான். இதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து கம்பெனி ஏரியாக்களில் எங்கெல்லாம் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லையோ அந்த ஏரியாக்களில் எல்லாம் நேரடியாகச் சர்க்கார் எடுத்து வளப்படுத்த வேண்டும். இதற்குத் தடையாக இருக்கிற சட்டங்களையும் விதிகளையும் திருத்தி எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். குறிப்பாகத் தூத்துக்குடி பிர்க்கா தேசிய அபிவிருத்திப் பிரதேசமாக இருந்தும் கூட அப்பகுதியிலுள்ள பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி கேட்டால் கம்பெனி ஏரியா என்று சர்க்கார் கையை விரிக்கிறார்கள். இந்தச் சங்கடத்தை உடனடியாக போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தூத்துக்குடியில் பல தொழில்கள் நடக்கின்றது. அந்த ஏரியாவைச் சுற்றிப் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளிகள் தூத்துக்குடியில் வந்து தொழில் செய்கின்றார்கள். குறிப்பாக கப்பல் கடலில முத்து எடுக்கும் தொழில், சங்கு குளிக்கும் தொழில் முதலிய தொழில்கள் நடக்கின்றன. குறிப்பாக முத்து எடுக்கும் தொழில், சங்கு குளிக்கும் தொழில் இந்த தொழில்களிலிருந்து சர்க்காருக்கு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றது. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளிகள் குடியிருக்க வசதியில்லாமல் ஒரு மைல், ஒன்றரை மைல் தள்ளிப்போய் குடிசை கட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு மின்சார வசதி அறவே கிடையாது. இது தவிர பக்கத்தில் உப்பளத்தில் வேலை செய்கின்ற பல தொழிலாளிகள் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அந்த தொழிலாளிகளுக்கும் மின்சார வசதி அறவே கிடையாது. இதை அடுத்து பெருமளவு விவசாயம் நடக்கின்றது. அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மின்சார வசதி அறவே கிடையாது. இதைப்பற்றி கேட்டால் கம்பெனி லைஸன்ஸ் முறையின் கீழ் இருப்பதால் இந்த இடங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்குத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைச் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாகத் தூத்துக்குடிப் பக்கத்தில் மூன்று பர்லாங் தூரத்தில் ஆரோக்கியபுரம் என்ற இடம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு குஷ்ட ரோக ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு சுமார் 250 நோயாளிகள் இருக்கின்றார்கள். அந்த ஆசுபத்திரிக்கு பல வருட காலமாக மின்சார வசதி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. இதற்கும் காரணம் கம்பெனியாரின் போக்குத்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதை உடனடியாக சர்க்கார் எடுத்து அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI C. R. RAMASWAMI: Mr. Speaker, as required under the Electricity (Supply) Act, 1948, the Electricity Board has to place the Annual Financial Statement every year before this House and take note of the comments that we make. In accordance with this procedure this Statement is now before us for discussion.

The State Electricity Board has been in existence for the last 15 months or so. It is now purely an official body and the Secretary, Public Works Department, is the Chairman and the other part-time members are the Chief Engineer for Electricity and one other Member. I wish to urge upon the Government that some non-officials should also be associated with the working of the Board. At present, the Chairman is a part-time Chairman. The work involved is heavy and there should be a full-time Chairman so that he may be in a position to do full justice to his job and take note of what is going on in the Board. Only when there is

[Sri C. R. Ramaswami] [3rd November 1958

a full-time Chairman, he can pay his best attention to the department. So, I urge upon the Government to consider the desirability of appointing a full-time Chairman. I know the present Chairman has been doing his job very well and I have no objection to his being appointed as the full-time Chairman. Only then, he can look after the interests of the department carefully and well. I hope there will be non-officials also, who will be associated with the working of the Board so that they can also bring to bear their advice and suggestions on the Board. I think this Board is the largest spending agency to-day. In our national activities, about Rs. 10 to 11 crores of public money is being pumped into this electricity sector. Several new projects have been undertaken. The overall output of electricity has been increased. The present output of 321,500 K.W. is expected to be increased to 391,500 K.W. with the installation of a generator in the Periyar Hydro-Electric Scheme. Well, the rate of progress has been very good and I congratulate the Board on the excellent work that it has done. In the matter of extension of power, I feel that in the years to come, they should not only maintain the present rate of progress, but also plan for greater and greater progress.

We are also glad to note that the Kundah Project is also progressing satisfactorily. It is also expected to add to the power supply in this State. We find that it is expected to be commissioned in 1960 or so with a capacity of 180,000 K.W.

11-40 a.m. The Neiveli Thermal Scheme promises another 250,000 K.W. and we do not know when the power will become available. If that comes in, it will become a healthy reinforcement to our National Grid. So, I would strongly urge the Government to see that the Neiveli Thermal station is put into effective commission as early as possible.

While on the subject of capital expenditure, I would like to make a few comments. The department is no doubt expanding very rapidly and is doing its best to supply electricity to as many villages as it can. Several villages have been electrified. But has any Member here or any member of the public enquired about the productive use to which electricity is put in villages? If electricity is supplied for working a pump, well and good. It increases production of food. If electricity is supplied to a small-scale industry, well and good. It increases production. But electricity for non-productive purposes such as mere lighting, especially when it is scarce, is not. the direction in whch we should expand. I would urge the department to find out to what productive use electricity is put in the various villages to which it has been supplied and give out the details of the connected load, etc. I would request the Hon. Minister to get a statement from the Board every month of the villages to which electric supply was given, the capital cost incurred, the connected load under industrial, agricultural and domestic and the anticipated revenue. The Minister should satisfy himself that the money that is being spent on rural electrification is

3rd November 1958] [Sri C. R. Ramaswami]

being properly spent. Electricity used for agriculture definitely increases production and it is very necessary that it is supplied to agriculturists at cheap rates. In the same way, electricity supplied to small-scale industries also should be at cheaper rates so that more and more small-scale industries may come up in the countryside. When I say this, we should not at the same time ignore large-scale industries. Without basic industries, we will not be making much headway in our State in the matter of industrial expansion. To enable basic industries to grow, electricity cost should be cheap. There is a proposal, I believe, before the Elctricity Board, to revise the tariffs of supply. I may utter a warning here. If the basic and heavy industries feel that the cost of electricity will go up, they may shift to the neighbouring States of Kerala and Andhra. My own view is, the Board should keep a very healthy watch over the rates and see that it attracts large-scale industries also to this State, as without large-scale industries, our State would not become economically sound. So, I would urge the Board to revise the rates by striking a *via media* between the rates obtaining in Kerala and Andhra, so that they may be lower than those obtaining in those States.

Sir, apart from generation, we have been extending the lines all over the State. The cost of construction is very important. If a licensee can get a reinforced concrete pole for sixty-five rupees, the Electricity Board pays as much as 120 to 150 rupees for the same. The cost of extension, in the result, goes beyond all proportion. The Board should, therefore, concentrate and find out whether it cannot get reinforced concrete or other poles at a cheaper cost. That alone will help to reduce the cost of rural electrification and then only electricity will be within the easy reach of the villagers. Otherwise, the 10 per cent return will never be obtained. Therefore, I would once again request the Board to see whether it cannot reduce the cost by going in for cheaper materials.

With the advent of the Electricity Board, the accounts of the Electricity Department do not come within the purview of the Public Accounts Committee. The Board's annual financial statement is placed before the House and we discuss it here, except that this House has no control over the expenditure of the Board. My own feeling is that in the absence of a Public Accounts Committee, there should be a Committee of this House to go into the accounts of the Electricity Department. Unless there is a public scrutiny of expenditure and unless there is public vigil, there is likely to be extravagant expenditure and to a certain extent there may be mismanagement also. So, I would strongly appeal to the Hon. Minister in charge of Electricity to see whether he cannot constitute some sort of a Committee of this House similar to the Public Accounts Committee. If need be, he can invoke the provisions of the Electricity Supply Act which says, it is within the competence of the local Government to see what should be done in such matters. The Board may be guided by the Government. There is no difficulty at all. We may have a small Committee of the House to go into the accounts of the Electricity System which may make such

enquiries as it deems fit from time to time. If the Board feels there is a body above it to go into the expenditure and other things connected with it and say this is right and that is wrong, it will do much good to the Board itself.

I would congratulate the Board on the agreement it has reached with labour and I would request the Government to see that the award is implemented as quickly as possible so that any discontent that may be prevailing among labour may soon disappear. The Board is paying its workers very well. The recent recommendations are very satisfactory and I hope, given goodwill and mutual understanding, the Board will continue to function as one of the most important industrial units in our State and provide the most important industrial requirements, viz., electricity at economic rates.

With these few words, I thank you for having given me this opportunity to speak.

* **Sri K. SATTANATHA KARAYALAR** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சபை முன்னிலையில் விவாதத்திற்கு வைத்திருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல அவாவுறுகிறேன்.

மிக மிக முக்கியமான ஒரு இனம் இது என்பது இந்த இனத்திலே செலவு செய்யக்கூடிய பணத்திலிருந்து தெரியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 152 கோடி ரூபாய் இந்த மாகாணத்திலே செலவு செய்வதில் 50 கோடிக்கும் அதிகமாக இந்தத் துறையிலே செலவு செய்கிறோம். செலவு இனம் இப்போது சுமார் 60 கோடிவரையில் எட்டிப் பிடித்து விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. தொழில்களுக்கெல்லாம் தொழிலாக இருக்கும் இந்தத் தொழில் துறையில் இருக்கும் சிக்கல்களை நாம் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் இன்று நாட்டிலே மிக நல்ல முறையில் வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இருப்பினும் இந்தத் தொழில் துறையிலே வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே பெரும் அதிருப்தியிருந்து வருகிறது. அவர்களுக்குப் பல்வேறு குறைகளும் இருந்து வருகிறது. அதே நேரத்தில், மின்சார உற்பத்தி வளர்ச்சியடைந்து விட்டது என்று எண்ணக்கூடிய நேரத்தில்; இன்னும் வளர்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் என்ன என்று சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

இந்த மின்சார போர்டைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்கார் இலாகாவாக இருந்ததை, இப்போது தனியாக ஒரு போர்டு என்று அமைத்ததன் காரணம், நல்ல முறையில், இதிலே வரக்கூடிய வருவாய் அத்தனையையும் அந்தத் துறையிலேயே செலவழித்தால் இன்னும் நன்றாக வளர்ச்சி யடையும் என்பதுதான். அதற்காக இதை நடத்துவதற்கு ஒரு போர்டு சர்க்காரினாலே நிறுவப்பட்டது. ஆனால், தற்சமயம் இருந்து வருவதிலே, முன்பு இலாகாவாக இருந்ததை விட, அடிப்படையான மாறுதல்கள் எதும் எற்படவில்லை. "இன்பண்ட் ஸ்டேஜ்" ஆரம்பகாலம் என்று மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல, இடைக்காலக் காரியங்களுக்காக டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்களும் இன்னும் குறிப்பிட்ட ஒரு சில உத்தியோகஸ்தர்களும் இதிலே முழு நேரத்தையும் செலவழிக்க முடியாமல், இரண்டு இலாகாவிற்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரு இணைப்பு போல இருந்து வருகிறார்கள். இது சரியல்ல. நிரந்தரமான உத்தியோகஸ்தர்களை, சேர்மன் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களை போட வேண்டியது உடனடியாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம். அப்படி நியமித்தால் மாத்திரம்தான்

3rd November 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அவர்களுக்கு முழு அக்கரையும் ஏற்பட்டு, ஊக்கத்துடன் வேலை செய்து இந்தத் திட்டம் வளர்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். சுமார் பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து வளரும் திட்டத்தை, சர்க்கார் இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய காரியதரிசியே இதற்கும் சேர்மனாக இருக்க வேண்டும் என்றால், சர்க்கார் மறைமுகமாக இந்தத் துறையில் பிடிப்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குப் பயன்படுமே தவிர, ஒரு கமெர்ஷியல் கன்ஸெர்ன் என்ற முறையில் வளர்ச்சியடையும் முறையில் வேலை செய்வதற்குப் பயன்படாது.

இப்போது இந்த மின்சார போர்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சபையின் முன் வைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் இது சர்க்கார் இலாகாவின் பட்ஜெட் அடிப்படையில் இல்லை. அல்லது கமெர்ஷியல் முறையில் என்றால் பாலென்ஸ் ஷீட்டாக வைக்கவேண்டும். அப்படியும் இல்லை. இரண்டும் இல்லாத நிலையில் இன்கம்-டாக்ஸ் கணக்கு வைத்திருப்பதுபோல, வியாபாரிகள் இரண்டு கணக்கு வைத்திருப்பார்களே அந்த மாதிரி இரட்டைக் கணக்கு முறையில் இது அமைந்திருக்கிறது.

சர்க்காருக்கும் பாதகம் வராத முறையில் 70 கோடி ரூபாய் இதனுடைய முதலீடு என்று மதிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எழுபது கோடி ரூபாய் என்பது எந்த அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டது என்று தெரிய அவாவுறுகிறேன். எழுபது கோடி ரூபாய் என்று சொல்லும்பொழுது நாம் பல ஆண்டுகளாக இதிலே முதலீடு செய்த அத்தனையும் கணக்கிட்டு, அதோடு கடைசியில் இன்று உள்ள "assets" அடிப்படையிலே கணக்கெடுத்து இந்தத் தொகை கணக்கிடப்பட்டுள்ளது என்று நினைக்கிறேன். 11-50 a.m. இந்த 70 கோடி ரூபாயைக் கணக்கிட்டபோது, ஏற்கெனவே இந்தத் துறையிலே சர்க்கார் இலாகாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்த காலத்திலே இதிலேயிருந்து கிடைத்திருக்கக்கூடிய லாபத்தில் ஒரு பங்கு சர்க்காருடைய இதர துறைகளிலேயும் சேர்ந்திருக்கிறது. அதைக் கணக்கிட்டதாகத் தெரியவில்லை. வட்டி இனத்திலே, $5\frac{1}{2}$ விகிதம் வட்டி என்று கணக்கிட்டு, சர்க்காருக்குச் சுமார் நான்கு கோடியே 10 லட்சம் வரையிலும் வரவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த முறையில் கணக்கிட்டு, மறு ஆண்டுக்குத் திரும்பவும் அதைச் சர்க்காரிடமிருந்து கடன் கொடுத்ததாக வைத்துக் கொண்டு, மேலும் மேலும் மூலதனத்தை ஏற்றிக் கொண்டு போகிறோம். வட்டிக்கு மேல் வட்டியிட்டு மூலதனத்தை உயர்த்திக்கொண்டே போகும் தன்மையில் இருக்கிறது. அதிகமாக முதலீட்டைக் காட்டுவதற்கும், அதே நேரத்தில் லாபமில்லை என்று சொல்லுவதற்கும் இது சௌகரியமாக இருக்கும். முதலீட்டை அதிகமாகக் காட்டியிருக்கும் அதேபோது செலவினங்கள் எப்படியிருக்கிறது என்றால், பழைய காலங்களிலே தொழிலாளர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுத்து வந்தார்களோ அந்த அடிப்படையில் இன்றும் இருக்கிறது. வருங்காலத்திலே செலவினங்கள் இன்னும் உயரும். அப்படி உயரும்பொழுது, இப்பொழுது 63 லட்சம் ரூபாய் வரையில் துண்டு விழும் என்று சொல்லும் தொகையானது மேலும் உயரக்கூடும். அதைச் சரிகட்ட வேண்டுமானால் திட்டவட்டமாக ஏதாவது ஒன்று செய்யவேண்டும். சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய கடன் தொகைக்கு வட்டியைக் குறைக்க வேண்டும். ஐந்தரை சதவிகிதம் வட்டி வாங்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் இந்த போர்டார் வெளியிலே கடன் கேட்டபொழுது, அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது இரண்டு கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும், 3 கோடியே 9 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. இது 45 நிமிஷத்திலே கிடைத்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி வெளியிலிருந்து குறைந்த வட்டியிலே கடன் கிடைக்கும்பொழுது, கமர்ஷியல் ஸ்தாபனமாக இருக்கும் இந்த போர்டானது, ஏன் சர்க்காரிடமிருந்து கூடுதல் வட்டிக்கு கூட்டுவட்டி முறையில் கடன் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

அதோடு, இந்த மின்சார சக்தியை விநியோகிப்பதிலே, சுமார் 56 சதவிகிதம் தொழில் துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதற்காக வாங்கக்கூடிய கட்டணத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, 1932-ல் இருந்த

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd November 1958

டாரிப் ரேட்டைத்தான் இன்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். டாரிப் ரேட்டை மாற்றாத வகையில், வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கு வேறு மார்க்கம் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மாற்றினால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படு மென்று எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். தொழில்களை வளர்ப்பதற்காக, மின்சாரத்தை உபயோகிக்கக்கூடிய பஞ்சாலை கள், செமண்ட் பாக்டரிகள், காஸ்டிக் ஸோடா பாக்டரிகள் போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்த போர்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறது. அந்தத் தொழில் துறையில் வேலை செய்கின்ற தொழி லாளர்களுடைய சம்பளமானது, இந்த மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்குக் காரணமாயுள்ள தொழிலாளிகளின் சம்பளத்தைவிட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாகயிருக்கிறது. அதனால் இந்தத் துறையிலே வேலை செய்யக்கூடிய 40,000 தொழிலாளர்களுக்கும் அதிருப்தி ஏற்படுவது இயற்கை. 1932-வது வருஷத்திலுள்ள டாரிப் ரேட்டை வைத்துக்கொண்டு பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு மிகக் குறைந்த விலையிலே மின்சாரத்தை வழங்குகிறார்கள். அதே நேரத்தில் 1932-வது வருஷத்திய விலைவாசிகள் அடிப்படையிலேயே, தொழிலாளிகள் தங்களுடைய சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அது ஒரு நியாயமான வாதமாக இருக்காது. "வெல்பேர் ஸ்டேட்" டை உண்டாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், இது ஒரு "**human approach**" ஆக இருக்க முடியாது. நியாயமான அடிப்படையில் அவர்களுக்கு மினிமம் வேஜஸ் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். டாரிப் ரேட்டை உயர்த்தி அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தினால் தொழில் துறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும், நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல தொழில்கள்-இதர பகுதி களுக்குப் போய்விடும் என்ற வாதம் வருகிறது. அந்த அடிப்படையிலே பார்ப்போமேயானால் இது மிக தவறான வாதமாகும். ஏனென்றால், ஸோஷலிசத்தை இலட்சியமாக வைத்துக்கொண்டு நாம் முன்னேறவேண்டு மென்று சொல்லுகிறோம். எந்த அளவுக்குப் பாகுபாடுகள், வித்தியாசங் கள் இவற்றை மாற்றி சம நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ, அந்த அடிப்படையிலே திட்டங்களை இட வேண்டும். தொழில்கள் வளருவதற்கு மாத்திரம் சௌகரியம் என்ற அடிப்படையில் செய்வோமேயானால், அண் டையிலே இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களிலுள்ள போர்டுகள் கொடுக்கக் கூடிய ரேட்டைப் பார்க்கிலும் குறைந்த ரேட்டிலே கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல் லுகிறேன். அப்படிக் குறைந்த ரேட்டிலே கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு வேறு வழிவகைகள் உண்டா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளிகளை பலியிடக் கூடாது.

இங்கே ஒரு கிலோவாட்ஸுக்கு என்ன செலவாகிறதோ அதைக் காட்டி லும் குறைவாக அண்மையிலே இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களிலே உற்பத்தி செய்தால் போட்டியாக அமையும் என்று சொன்னார்கள். அங்கே இயற்கை வசதியிருக்கிறது என்பது உண்மை. அப்படியிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை யில், நாம் இன்று வளர்ந்துள்ள விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இன்னும் குறைந்த செலவில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிடவேண்டும். இதற்கு, நமக்கு இருக்கக்கூடிய மார்க்கம் ஒன்று தான். அடாமிக் ஜெனரேட்டர் மூலமாகத்தான் இது முடியுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மந்திரி அவர்களும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அடாமிக் ஜெனரேட்டர் நமது தமிழ் நாட்டிலே நிறுவப்படுமா என்பதிலே ஐயப்பாட்டிற்கு இடமிருக்கிறது. சமீபத்திலே சிலருடைய பேச்சுக்களைப் பார்க்கும்பொழுது தொழில் வளம் அதிகமாக இல்லாத தமிழ் நாட்டிற்கு வேண்டுமா, அல்லது அது பம்பாயிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமா என்ற ஒரு வாதம் கிளம்புவதுபோல் இருக்கிறது. **Heavy electrical goods**-ஐ நமது தமிழ் நாட்டிலே உற்பத்தி செய்வதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையை இங்கே நிறுவ வேண்டுமென்று நாம் பல ஆண்டு காலமாக சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அது வேறு எங்கேயோ அமைக்கப்பட்டது. இதுவும் கடைசியிலே பம்பாயிலே போய் நிற்குமோ என்று தோன்றுகிறது. இதற்கு சூசகமாக "ஈஸ்டர்ன் எக்னமிஸ்ட்" என்ற பத்திரிகையைப் படித்தால், அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்து வெள்ளிடைமலைபோல இருக்கிறது. அது பெரிய முதலாளிகளுடைய பத்திரிகை. அவர்கள் கருத்து என்னவென்றால், இது போன்ற தொழில் வளர்ச்சியடைந்த

3rd November 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

இடங்களில்தான் இந்த மாதிரி அடாமிக் ஜெனரேட்டரை அமைக்க வேண்டும். தொழில் துறையில் ஆரம்ப கட்டத்தில் இருக்கும் இடங்களில் இதை அமைத்தால் அது அவ்வளவு தூரம் விவேகமாக இருக்காது என்று அந்தப் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஒருவேளை இந்த அடாமிக் ஜெனரேட்டர் யூனிட் நமக்குக் கிடைக்காமல், வேறு எங்கேயாவது போய்விடாமல் இருப்பதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள ஆறுகளின் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று நினைத்தால் அது வெறும் பகற்கனவாகத்தான் முடியும். கேரளத்திலே பெரியாற்றை திறந்துவிட்ட பிறகு, அங்கேயுள்ள சில பத்திரிகைகள், கேரளத்திலுள்ள தண்ணீரை என் தமிழ் நாட்டிற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தலையங்கங்கள் எழுதிக்கொண்டு வருகின்றன. ஸ்வீடன் போன்ற நாடுகள் மின்சார உற்பத்தி செய்து பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கு விற்கும்பொழுது, கேரளாவில் மின்சார உற்பத்தி செய்து அதைத் தமிழ் நாட்டுக்கும், ஆந்திர நாட்டுக்கும் விற்றுப் பணம் சம்பாதிக்கக் கூடாதா என்ற சர்ச்சை கேரளாவில் எழுந்துள்ளது. அண்மையிலுள்ள ராஜ்யங்களிலிருந்து மின்சார உற்பத்தி செய்யும் அளவில் நமக்குத் தண்ணீர் கிடைக்குமென்று தோன்றவில்லை. குறைந்த விலையிலே மின்சார உற்பத்தி செய்து, அதைத் தொழில் வளம் பெருவதற்காகப் பல தொழில்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படவேண்டுமானால், அடாமிக் ஜெனரேட்டரை நிறுவவுது ஒன்றுதான் நமக்கு உகந்த வழி. அதற்கான, தோரியம், மானசைட் ஹில்மெனட் போன்ற பொருள்கள் நமது பகுதியிலே இருப்பதனால், அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஒரு அடாமிக் ஜெனரேட்டரை இங்கே அமைப்பதற்குத் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை நமது அமைச்சர்களும், போர்டும் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Srimathi RAJATHI KUNJITHAPATHAM : தலைவர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார போர்டின் அறிக்கையை வரவேற்று, அதன்மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சாரத்தின் உபயோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தக் காலத்திலே வீட்டிலே ஆனாலும் சரி நாட்டிலே ஆனாலும் சரி அதை அறியாதவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. அதோடுகூட, மின்சாரத்தில் நம் சென்னை மாநிலம் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அகில பாரதத்தில் கொடுக்கப்படும் மொத்தத் தொகையிலே 150 கோடி ரூபாய் சென்னை மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதில், மற்ற இலாகாக்களைவிட மின்சார இலாகா 150 கோடி ரூபாயில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு திட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ரூபாய் 52·25 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் தீட்டிக்கொண்டு, மற்ற இலாகாக்களை விட அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறது. இதிலிருந்து இந்த மாநிலத்தில் எத்தனை விதத்தில் மின்சாரம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது சொல்லாமலே விளங்கக்கூடிய நிலைமையில் இன்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மூன்றுவது வருஷத்தில் இருக்கிறோம். நாட்டில் இருக்கிற 20,000 கிராமங்களில், 8,000 கிராமங்கள் வரையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநிலத்தில் 70,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மேலே கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பெருமையுடன் கூறத்தக்க வகையிலே மின்சாரம் முன்னேறியிருக்கிறது. திட்டம் போட்டு மூன்றில் ஒரு பங்கு தொகை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மின்சார அபிவிருத்தியில் வருஷத்திற்கு வருஷம் முன்னேறுகிறோம். 1956-ம் ஆண்டைவிட 1957-ல் முன்னேறியிருக்கிறோம். 1957-ம் ஆண்டைவிட 1958-ல் முன்னேறியிருக்கிறோம். 1958-ல் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டியதில், செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் 500 கிராமங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம், 10,000 பம்பு செட்டுகள் கொடுக்க வேண்டியதில், செப்டம்பர் மாதத்திற்குள், 8.000 பம்பு செட்டுகள் கொடுத்துவிட்டோம் என்று பெருமையுடன் சொல்லக்கூடிய முன்னேற்றத்தை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதை யொட்டித்தான் இந்தச் சபையிலே அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரியவர் நேற்று முன்தினம் கனம் மந்திரி அவர்கள் இளைஞராக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டது போற்றத்தக்கது 12 noon.

[Srimathi Rajathi Kunjithapatham] [3rd November 1958

மந்திரி சபையில் இளைஞராக இருக்கக்கூடிய மந்திரி மின்சார அபிவிருத்தியில் அவருடைய முதிய பருவத்தை காட்டிவிட்டார் என்று நாம் பாராட்டக்கூடிய நிலைமையில், இன்று மின்சார இலாகாவில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும், எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஆமோதிக்கக்கூடிய வகையிலே இல்லை என்பதற்கு இணங்க, முழு மனதுடன் மின்சாரம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை ஆமோதிக்காத வகையிலே, மூன்றாவதாக இருக்கிறது என்பதையாவது அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய பெருமை அமைச்சர் அவர்களைச் சாரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று தேவாரம் பாடிக்கொண்டிருக்கிற எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள், வடக்கே மின்சாரம் இருளுகிறது, தெற்கே மின்சாரம் மிளிருகிறது என்ற மாற்றுப் பாட்டை பாடவேண்டிய நிலைமையில், மூன்றாவது கட்டத்திலாவது நாம் இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் கட்டாயமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய வகையில் மின்சாரத்தை அபிவிருத்தி செய்த பெருமை அமைச்சர் அவர்களைச் சாரும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் மனவெறுப்புடன் பேசியது அவருடைய பழமொழியிலிருந்து தெரியவருகிறது. குழந்தைக்குப் பதிலாக குழவியையாவது முத்தமிடுவோம் என்று சொன்னார். அந்த வகையிலே நான் அவருக்கு ஒரு பழமொழியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குழந்தை பெறாதவள் அம்மிக்கல்லை எடுத்து அடிவயிற்றில் இடித்துக்கொண்டது போல, என்று நம் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. அந்த வகையிலே, இந்த மாநிலத்தில் மின்சாரம் முன்னேறிவிட்டது. மக்களுடைய ஆசியைப் பெற்றுவிட்டது ஆளும் கட்சி என்பதை அறிந்த எதிர் கட்சிக்காரர்கள் இதை ஆமோதிக்கமுடியாத நிலைமையில், என்ன செய்வோம் என்கின்ற மாதிரி, அம்மிக்கல்லை எடுத்து அடிவயிற்றில் இடித்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பேசுகிறார்கள். நம்முடைய மந்திரியின் போற்றத்தக்க ஆர்வத்தையும், அவர் மின்சாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதின் மூலம் மக்களுக்குச் செய்யும் சேவையையும் பாராட்டவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

அதோடுகூட எதிர்கட்சிக்காரர்கள் நேற்று முன்தினம் பேசும்போது கூட, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துவதில்தான் சென்னை மாகாணம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயத்திலே தான் சென்னை மாகாணம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, சந்தைக்கடைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குத்தான் மின்சாரம் உபயோகப்படுகிறது என்ற அளவிலே ஏளனமாகச் சொன்னார்கள். பழம் தமிழ் நாட்டைப்பற்றி பேசுபவர்கள், முத்தமிழ் வளத்தைப் பற்றி பேசுகிறவர்கள், பழம் பெருமையைப் பற்றி பறைசாற்றுகிறவர்கள், பழந்தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பொருள்களான மிளகு முதலியவற்றை யவனத்திலும், எகிப்திலும் தெரு வீதிகளில் விற்பனை செய்தது பற்றி பேசக்கூடியவர்கள், விவசாயத்தில் மின்சாரம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை ஆமோதிக்காத வகை என் என்று என் போன்றவர்களுக்குப் புரியவில்லை. விவசாயம் நாட்டினுடைய அச்சாணி போன்றது. நாட்டினுடைய சமுதாயத்தின் சக்கரம் ஓடவேண்டுமானால், விவசாய அச்சாணி முறிந்துவிடக்கூடாது, ஒடிந்துவிடக்கூடாது. இப்படி ஒடியாமல் அச்சாணியான விவசாயத்தை பாதுகாப்பது நம் கடமை. விவசாயம் முன்னேறுவதற்கு பாராட்டத்தக்க வகையிலே மின்சாரம் உதவி இருக்கிறது. 70,000 பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 2 லட்சத்திற்கு மேலான ஏகர்கள் விளைவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது ஒரு முன்னேற்ற அம்சமாக இருக்கிறது. உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், ஏரைத் தேடுவோம் என்பதற்கேற்ப விவசாயத் துறையில் அதிகமாக மின்சாரம் உபயோகப்படுவது பெறுமைக் குறியதே. அப்படியிருக்கும்பொழுது சந்தைக்கடைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குத்தான் மின்சாரம் பயன்படுகிறது நம் மாநிலத்திலே என்று ஏளனமாகவும், கேவலமாகவும் கூறினார் ஒரு அங்கத்தினர். தொழில் துறைக்கு ஒருபோதும் மின்சாரம் கொடுக்காமல் இல்லை, தொழில் துறையிலே முன்னுக்கு வந்து தொழில் செய்யக்கூடியவர்கள் இல்லாத கார

ணத்தினுல்தான் தொழில் துறையில் மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப் படுத்த முடியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் எடுத் துச் சொன்னூர். சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலும் போய் பார்த்தால், போகும்பொழுதும், வரும்பொழுதும் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு கட்டான்தரையாக இருந்த இடங்களிலெல்லாம் ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும் நாளுக்கு நாள், மாதத்திற்கு மாதம் ஒவ்வொரு இடத்திலும் புதிய கட்டிடங்கள் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கலாம். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ஆத்தூரில் கெமிகல் பாக்டரி ஏற்படுத்துவதற்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பல நாட்களாக முதல் போடுவதற்கு தென் பகுதியிலிருந்து ஒருவரும் முன்வரவில்லை. வட நாட்டிலிருப்பவர்கள் முன் வந்து முதல் போட்டு இங்கே தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதை நாம் பார்க்கிறோம். முதல் போட்டு தொழிலை நடத்து வதற்கு தென் நாட்டிலிருந்து முதலாளிகள் முன்வராத காரணம்தான் தொழில் அபிவிருத்திற்கு தடங்கலாக இருக்கிறதே தவிர, மின்சாரம் கொடுக்கப்படாததால் அல்ல என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடுகூட, நாம் அண்டை நாட்டிற்கு உணவுப் பொருள்களை கொடுத் துக்கொண்டிருக்கிறோம். "உண்டிற்கழகு விருந்தோடு உண்ணல்," "மருந்தேயாயினும் விருந்தோடு உண்ணல்", "கூழானாலும் கூடிக் குடி," என்ற நம் தமிழ் நாட்டுப் பண்பிற்கேற்ப, நாமும் உண்டு, பக்கத்திலிருப்பவர் களுக்கும் கொடுக்கிறோம். இந்த நிலைமையிலே நாம் கேரளத்திற்கும் மின்சாரம் கொடுக்கிறோம், ஆந்திராவுக்கும் கொடுக்கிறோம், புதுச்சேரிக் கும் கொடுக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கண்டி ருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

சமுதாயத்திலே சமத்துவம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற கொள்கைக்கி ணங்க, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஹரிஜனங்களுக்கு முக்கியமாக 1·5 லட்சம் ரூபாய் சலுகை (ஸப்ஸிடி) கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதை இன்னும் 2 லட்சம் ரூபாயாக அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மினிமம் சார்ஜைப் பற்றி பேசும்போது எத்தனையோ குறைகளைச் சொன் னார்கள். பியூஸை உருவி விடுகிறார்கள் சர்க்கார் என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்காரிடம் உரிமை கேட்கும்போது நம்முடைய கடமையை யும் மறந்துவிடக்கூடாது என்பதைக் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று உரிமை கேட்கக்கூடிய அதேசமயத்தில், கடமையைச் செய்ய தவறிவிடுகிறோம். மாதாமாதம் கட்டுகின்ற தொகையை ஏன் கட்டாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். "பியூஸை உருவிவிடுகிறார்கள்" என்று சர்க்காரை குற்றம் சாட்டுவது பெருமை அல்ல. மின்சார போர்டு ஒரு "கமர்ஷியல் பேஸிஸில்" நடத்தப்படுகிறது. நேற்று முன்தினம் பேசிய கனம் சீனுவாசய்யர்கூட "தன் காலிலேயே நிற்கவேண்டும்", "தன் கையே தனக்கு உதவி" என்ற முறையில் இந்த போர்டு தன்னுடைய வருமானத்தை வளர்த்துக் கொண்டு நாளுக்கு நாள் மக்களுக்கு அதிகமான சேவை செய்யக்கூடிய தன் பலம் பொருந்திய ஒரு போர்டாக அமையவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார் கள். அப்பொழுதுதான் அதை கமர்ஷியல் பேஸிஸில் நடத்த முடியும். அது வரவேற்கத் தக்க அம்சந்தான். சர்க்கார் பியூஸை உருவிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னால், கட்டணத்தை செலுத்தாவிட்டாலும்கூட, அவர்கள் கையை கட்டிக்கொண்டு வேறு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருந்தால், போர்டு எவ்வாறு இயங்கமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். வயலிலே விளையக்கூடிய நெல்லை ஒரு தர்ம சத்திரத்திலே கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டு, எல்லோரும் அதைச் சாப்பிடலாம் என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால் அது கேட்பதற்கு இனிப் பாகத்தான் இருக்கும். ஆனால், அது நடைமுறையில் நடக்குமா என் பதை நாம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, கிராம விவசாயிகள் உரிமைக்குப் போராடக்கூடிய சமயத்தில் கடமையையும் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடுகூட, "இன்வெஸ்டிகேஷனுக்கு" 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்க அம்சம். மேலும் நாம் எந்த விதத்தில் மின்சாரத்தில் முன்னேற்றமடையலாம் என்பதை ஆராய்வ

[Srimathi Rajathi Kunjithapatham] [3rd November 1958

தற்கு இது ஒரு வாய்ப்பைத் தரும். இந்த இலாகாவில் அதிகமாக வேலை நிறுத்த வியாதி பரவாமல் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு இந்த வியாதி இந்த இலாகாவில் பரவுவதற்கு வேண்டிய எத்தனங்களைச் செய்யாது இருக்குமாறு நான் எல்லாக் கட்சியைக் சாரந்தவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-10 p.m. லைசென்சுதார்களைப்பற்றி அவர் அவர்களுடைய ஏரியாக்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றிப் பல விதமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் எங்கள் தொகுதி அது விஷயத்தில் ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலைமையில் இருக்கிறது. என் தொகுதியாகிய தூத்துக்குடி தொகுதிக்குள் லைசென்சுதார் தூத்துக்குடி எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்பொரேஷன். அவர்கள் ஆரம்ப காலத்திலேயிருந்தே இருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கே தனிப்பட்டவர்களுடைய கையில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு இருப்பதால் என் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் துர்ப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கு மின்சாரம் விநியோகிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டால் "உங்கள் பகுதியில்தான் மின்சாரம் சப்ளை செய்யும் கம்பெனி இருக்கிறதே, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் சரிவர கவனிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் அதிகப்படியாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக்கூடிய பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. அந்தச் சலுகைகள் தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தும் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் கணக்கிட்டால் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ளவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குப் பம்பு செட்டுகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மின்சாரம் இல்லாமல், நல்ல வீட்டு விளக்குகள் இல்லாமல், விளக்கு இல்லாததால் பட்டினியாய் இருக்கிறார்கள். நல்ல விளக்கு வெளிச்சம் இல்லாததால் நல்ல முறையில் அவர்களால் சாப்பிட முடியாமல் பட்டினியால் வாடி வதங்குகிறார்கள். சோறு இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லை, நல்ல வெளிச்சம் அவர்களுக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் பசித்திருந்தாலும் வெளிச்சம் இருந்தால் மனிதன் சந்தோஷமாக இருக்க முடியும். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் பாலும் சோறும் தின்னும் இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் பழைய சோறு சாப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைச் சாப்பிடுவதற்கும் அவர்களுக்கு விளக்கு வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலைமையில் எங்கள் பகுதியிலுள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். மழை என்றால் புயல் வந்து விடுமோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இடி இடித்தால் அவர்கள் பயப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் தொகுதிக்கு வந்தபோது இதைப்பற்றி அவருக்குத் தெரியப்படுத்தியதின் பயனாக ஒரு வித பலன் ஏற்படும் என்று தோன்றுகிறது. கடந்த மாதம் 30-ம் தேதியன்று சீப் இஞ்சினியரைக் கண்டு பேசியதில் ஏதாவது செய்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். மின்சார நிலயங்களைத் தேசீயமயமாக்கப்போகிறோம் என்ற காரணத்தினால் தனிப்பட்டவர்கள் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வர மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வது என்ற நோக்கத்துடன் இருந்தால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து விட்டு எடுத்துக் கொண்டு விடலாம். அவர்களுக்கு ஒன்றும் சொல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய முன் வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்அவர்கள் உற்சாகத்துடன் இருந்து மக்களுக்கு என்னென்ன செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அதைச்செய்துகொடுக்க முன்வருவார்கள். இப்பொழுது அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் அவர்களுடைய மூக்கணங்கயிறை நாம் இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் இருக்கிறது.

அந்த மூக்கணங்கயிறை நீக்கிக்கொண்டு வெளி வர முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதனால் மக்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அதாவது இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து வருஷங்களுக்கு அந்த நிலையங்களை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய முன் வருவார்கள். அந்த விதத்தில் இந்த ஜில்லாவில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதாவது சொல்லி அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். சர்க்காருடைய பிடியிலிருந்து அவர்கள் விடுவித்துக்கொள்வதற்காக வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குள்ள நிர்ப்பந்தத்தைப் போக்க வேண்டும். அங்குள்ள பகுதி மக்களுக்கு மின்சாரம் ரொம்பவும் அவசியமாக வேண்டியதாக இருக்கிறது. வீட்டிற்கு வெளிச்சம்கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொகுதியிலுள்ள மக்களின் தேவைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் (பேச்சு முடிவதற்குள் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மணிஅடித்து வேறு அங்கத்தினரைப் பேசக் கூப்பிட்டார்.)

*SRI A. E. CHANDRASEKARA NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மின்சார மந்திரி அவர்கள் சபையின் முன் சமர்ப்பித்த மின்சார போர்டு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான மின்சார போர்டை அமைத்த போது அதைப்பற்றி இந்தச் சபையில் விவாதிக்கலாமா விவாதிக்கக்கூடாதா என்ற சந்தேகம் இருந்தது. அதன் பிறகு இப்பொழுது அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம் ஆனால் வோட்டு செய்யக்கூடாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் போகப்போக மின்சார போர்டு அமைத்ததே தவறு என்று நினைக்கும்படியாகப் போய் விடுமோ என்று நினைக்கிறேன்.

மின்சாரம் எவ்வளவு அத்யாவசயமான தேவை, மக்களுக்கு அது எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்பதெல்லாம் விவசாய அபிவிருத்தி கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்க வேண்டும், இது ஒரு வியாபார ஸ்தாபனமாகவோ அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனமாகவோ இருக்கக்கூடாது. அந்த நிலைமையில் அதை வளர விடக்கூடாது. அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், ஊழியர்களும் அந்த மனப்பானமையில் வளரக்கூடாது. அப்படி வளரவும் விட்டு விடக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன்.

மின்சாரம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் உணவு உற்பத்திக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமான சாதனமாகும். அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரம் பத்து சத விகிதம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கணக்கிடப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. மைசூர் ராஜ்யத்தில் இதற்கு என்று போர்டு அமைப்பதற்கு முன் 5 சத விகிதம் என்று கணக்கிடப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது. அதன் பிறகு 7 சத விகிதம் என்று ஏற்பட்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. விவசாயம் மின்சாரத்தின் மூலமாக நல்ல பயன் அடைய வேண்டுமென்று 5 சத விகிதத்திற்கு குறைத்திருக்கிறார்கள். மைசூர் ராஜ்யத்தில் தொழிற்சாலைகளுக்கும், இண்டஸ்ட்ரீஸ்க்கு அதிகப்படுத்தி விவசாயத்திற்கு குறைத்திருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்திலும் அதே மாதிரி தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்தியும் விவசாயத்திற்கும் மற்றும் சிறு தொழில்களுக்கும் குறைத்தும் போடலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். மேலும் விவசாயத்திற்கு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சாரம் சிறு சிறு தொழிலுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று அதற்கு ஒரு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் ஒழிந்த நேரத்தில் சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு அவர்கள் அதன் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திகொள்வதற்கு வேண்டிய வழி செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் வேண்டிய பிரசாரங்களை நாம் செய்வதற்கு முற்படவேண்டும். அதற்காகத் தீவிர நடவடிக்கைகளை போர்ட் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதன் மூலமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு நல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இந்த மின்சார போர்டு அப்படியே இருக்குமானுல் அந்த போர்டில் மின்சார உத்தியோகஸ்தர்கள் சார்பாகவும், விவசாயிகள் சார்பாகவும், தொழிற்சாலைகள் சார்பாகவும் மற்றும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சார்பாகவும் பிரதிநிதிகள் அமைத்துக்கொடுத்து அவர்களும் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். இப்படி இருந்தால் தான் அதிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் எல்லோரும் அறிய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே வாலாஜா தாலூக்காவில் வேலூர் எலெக்டிரிக் கார்பரேஷன் என்று இருக்கிறது. அதற்கு சந்திரா அன்டு கம்பெனி அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் போட்ட திட்டத்தை இன்னும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறுர்கள். பல சங்கடமான நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறுர்கள். குறிப்பாக பல வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே நடக்கவேண்டிய மின்சார விஸ்தரிப்பு இன்னும் நடக்காமலேயே இருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் கேட்டால் ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லுகிறுர்கள். அத்துடன் விவசாயத்திற்கு மின் சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் முன் கூட்டியே 300 அல்லது 400 ரூபாய் அட்வான்ஸ் தர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறுர்கள். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் கனெக்ஷன் கொடுப்போம் என்றும் சொல்லுகிறுர்கள். அவர்களுடைய எஸ்டிமேட் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகளால் கட்ட முடியவில்லை. அதனுல் விவசாயிகள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுகிறுர்கள். ஆகவே வாலாஜா தாலூக்காவில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பெரிய பிரச்னையை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்சமயம் மின்சார இலாகாவிற்கு ஓரளவு நல்ல பெயர் இருப்பதற்குக் காரணம் மின்சார மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாண காலத்தில் நல்ல வேலை செய்வதாலும், அவர் மக்களுக்கும் இலாகாவிற்கும் நேரடி தொடர்பு ஏற்படுத்துவதாலும் அந்த இலாகாவிற்கு நல்ல பெயர் இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. அதை மேலும் மேலும் வளர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு மக்களும் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு நல்ல முறையில் பயனடைய வேண்டுமென்ற திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். வருங்காலத்தில் விவசாயிகள் மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு வழிசெய்வதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் சொற்பொழிவை நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI: கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார அறிக்கையைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் எல்லா மாகாணங்களையும்விட நம் மாகாணம் விவசாயத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பை அதிகமாக ஆக்கி இருக்கிறது. விவசாயித்திற்காக 72 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகள் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடிய காரியம். ஏனென்றுல் மக்களுக்கு முக்கியமானது உணவுதான். அந்த உணவு உற்பத்தியைச் செய்கிறது விவசாயிகள்தான். ஆகையினுல் 72 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுடன் கரும்பு, வாழை, வெங்காயம், இப்பேர்ப்பட்ட விவசாயத்தைத் தவிர நெல்லிலிருந்து பல தானியங்கள்வரை சுமார் ஏழு லட்சம் மூட்டை வரைக்கும் தானியங்கள் இங்கே உற்பத்தியாகிறது. அதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆகையால், விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் இன்னும் எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தாலும் பரவாயில்லை. விவசாய அபிவிருத்திக்கு மின்சாரத்தை ஏராளமாக உபயோகப்படுத்தினுல்தான் உணவுப் பஞ்சம் ஒருவிதமாகத் தீரும்.

அதோடுகூட, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலே அனேக குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. என்னவென்றுல், ஷிப்ட் முறையில் கொடுக்கிறுர்கள். வயலில் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடியவன் பம்பை ஓடவிட்டுவிட்டு, அரை பர்லாங்கு, ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருந்துகொண்டு தண்ணீர் இறைத்துக்கொண்டிருப்பான். தண்ணீர் இறைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, மூன்று மணி நேரம் சரியாய்ப் போச்சு என்று சொல்லி லைன்மென் ப்யூசைப் பிடுங்கிவிடுகிறுன். எனக்கு முன்னே பேசிய அம்மையார், " பணம்

3rd November 1958] [Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi]

கட்டாததனால் பிடுங்குகிறார்கள் " என்று சொன்னார்கள். பணம் கட்டாமல் வைத்திருப்பவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. எல்லோரும் பணத்தை காலா காலத்தில் தான் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷிப்ட் முறையினால் லைன்மென் ப்யூசைப் பிடுங்கிவிடுகிறார்கள். பிடுங்கினவுடனே தண்ணீர் குறைந்து விடுகிறது. தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவர் கையில் கடிகாரமா கட்டிக் கொண்டு பாய்ச்ச முடியும் ? கையில்தான் மண் வெட்டி இருக்கிறதே. கடிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும் ? மண் வெட்டி வைத்துக்கொண்டு அரை பர்லாங்கு, ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருப்பார். மூன்று ப்யூஸிலே ஓடிக் கொண்டிருந்தது இரண்டு ப்யூஸிலே ஓடும்போது காயில் பர்ன் ஆய் விடுகிறது. மூன்று ஹார்ஸ் பவர் மோட்டாருக்கு காயில் போடுவதற்கு ரூ. 125 வரையில் பிடிக்கிறது. இம்மாதிரி லைன்மென்கள் செய்வதினால், அனேக மோட்டார்கள் ரிப்பேர் ஆகிப் போய் விடுகின்றன.

மக்களுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது உணவு. உணவு இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமே நடக்காது. உலகத்திலே, சாமி, கட்சி, பூதம் என்று சொல்வது எதுவும் இல்லாமல் போய்விடும். சாமி இல்லை என்று சொல்பவர்களுக்கும் உணவு வேண்டும். சாமி இருக்கிறது என்று சொல்பவர்களுக்கும் உணவு வேண்டும். உணவிலே தான் உலகமே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் நிலைமையிலே இந்த உணவுத் தானியத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் முதலில் கொடுக்கவேண்டும். ஷிப்ட் முறை, மின்சார வெட்டு என்பதெல்லாம் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கக்கூடாது. யாதொரு தொல்லை இல்லாமல் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். சர்ச்சார்ஜ் ரொம்பப் போடுகிறார்கள். அதுவும் குறைக்கப்படவேண்டும். பங்களாக்களின் வெளியே ஒருவிதமான லைட் தெரியவேண்டும், உள்ளே ஒரு விதமான லைட் தெரிய வேண்டும் என்றெல்லாம் போடுகிறார்களே, அவர்களுக்கு நாலணா, ஆறணா வீதம் சர்ச்சார்ஜ் போடட்டும். சினிமாவும் உலகம் பூராவும் பரவியிருக்கிறது. அதற்கும் ஆறணா, எட்டணா சர்ச்சார்ஜ் போடட்டும். அதைப் பற்றி கவலை இல்லை. மில்களுக்கும் யூனிட் ஒன்றுக்கு காலணா ஏற்றலாம். சினிமாக்கள் நடத்துபவர்களும், டவுனிலே இருக்கும் மக்களுங்கூட உணவு இல்லாமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சட்டசபை 1-30 மணிக்கு முடிந்தவுடன் உணவு இல்லையென்றால், அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட பசியினால் கண் தெரியாமற் போய்விடும். உணவு என்பது மக்களுக்கு இன்றியமையாதது. அரசாங்கம் கூட உணவு உற்பத்திக்கு முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறது. நேற்று முன்தினம் இதே சபையில், அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்பது பற்றிய கேள்வி வந்தவுடனே, அனேக அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்க எழுந்ததில், யாரைக் கூப்பிடுவது என்பது தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு பிரச்னையாகப் போய் விட்டது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், உணவுப்பிரச்னைக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து, மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் உணவுப் பஞ்சம் தீரும். ஆயிரக்கணக்கான மோட்டார்கள் ஓடும்படி செய்ய வேண்டும். அவைகளுக்கெல்லாம் மின்சாரம் தாராளமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

வடமதுரை பக்கங்களிலும், சாணார்பட்டி பகுதி மக்களும் மனுக்கள் கொடுத்திருந்தும் இன்னும் பம்ப்செட்டுகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சிறுகுடி வட்டாரங்களிலும் சர்வே பண்ணி வேலை நடக்கவில்லை. சாமான் இல்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லலாம். எப்படியிருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாகத்தான் தொழில்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் அம்மாதிரி ஒரு ஸிஸ்டம் வைத்து, கொடுத்தால்தான் மக்களுக்கு உணவுப் பஞ்சம் தீருமேயொழிய வேறு வழியினால் தீர்ப்பதற்கு முடியாது.

ஒரு கிராமம் வரையில் மின்சாரம் வந்திருந்து, அதையடுத்த இன்னொரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கொண்டுபோகவேண்டுமென்றால், பத்து வருஷத்திற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்றால், வருஷா வருஷம்

[Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi] [3rd November 1958

இந்த ஐந்து பம்ப்செட்காரர்களும் சேர்ந்து மின்சார இலாகா வினருக்கும் கட்ட வேண்டும் என்று இஞ்சினீர் சொல்கிறார். இந்த ஐந்து பேர்கள் ஒவ்வொருவரும் வருஷா வருஷம் ரூ. 200 வீதம் கட்டுகிறார்கள். அதற்கான அக்ரிமெண்ட் இந்த ஐந்து பேர்களும் எழுதிக் கொடுத்தால் தான் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கிறார்கள். இப்படி அக்ரிமெண்ட் எழுதி மனுப்போட்டு, லைன் கொண்டுபோகிறார்கள். இப்படியாக ஒரு வருஷத் திற்கான பணத்தைக் கட்டி லைனைக் கொண்டுபோய் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம், அதே கிராமத்திலே மற்றவர் கள் அதைப் பார்த்து, அனேக பம்ப் செட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு விடு கிறார்கள். இத்தனை பேர்கள் அதிகமான பம்ப் செட்டுகளை அந்தக் கிரா மத்தில் வைத்துக் கொண்டபோதிலும், முதலில் அக்ரிமெண்ட் எழுதிக் கொடுத்தவர்களிடமிருந்தே அந்த ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாயை வசூ லித்து, கழுத்தைப் போட்டு அமுக்குகிறார்கள். இலாகாவுக்கு அதிக லாபம் வந்துவிட்ட பிறகாவது, அக்ரிமெண்ட் முதலில் எழுதிக் கொடுத்த வர்களிடமிருந்து மினிமம் சார்ஜ் வசூல் செய்யாமல் இருக்கலாம். ஆனால், இன்னும் அம்மாதிரி நடந்துகொண்டு இருக்கிறது.

ஆகையால், இந்த மின்சாரத்தினாலே விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ நன்மை இருக்கிறது. இப்பொழுது தோட்டங்களிலே கூட நெல் பயிரிடு கிறார்கள். கிணறுகளுக்கு மோட்டார் பம்ப் செட்டுகளைப் பொருத்தி விவ சாயம் செய்து, ஒரு ஏக்கருக்குச் சுமார் 60 படி கொண்ட 30, 35 மூட்டை கள் மகசூல் எடுக்கிறார்கள். அம்மாதிரி விவசாயம் நடந்து கொண்டிருக் கிறது. ஆகையால், ஏதோ சொன்னார்கள், போனார்கள் என்று சொல்லி கனம் மந்திரி அவர்கள் நினைக்காமல், ஷிப்ட் முறையை நீக்க வேண்டும். என்னுடைய மோட்டார்களே இரண்டு எரிந்து விட்டன ஆகையால், என் னுடைய அனுபவத்தையே நான் சொல்கிறேன். அதைப்போல எங்க ளுடைய ஊரில் அனேக விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஷிப்ட் முறை அவசியம் எடுக்கப்பட வேண்டும். மினிமம் சார்ஜ் விஷயமும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இம்மாதிரி செய்தால், விவசாயம் இன்னும் அதிகமாகப் பெருகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

மின்சாரத்தை அதிகரிக்கும் விஷயத்தில் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிக ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த டிபார்ட்மென் டில் இருக்கும் முதல் இன்ஜினீர் அவர்களும் வருஷக் கணக்கில் முடிக்கக் கூடிய திட்டத்தை ஒரு வருஷத்திலேயே முடித்து, அதிகமான மின் சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விதத்தில் கவனம் செலுத்திக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அது சந்தோஷப்பட வேண்டிய காரியம் தான். அவர் கள் விவசாயிகளுடைய குறைகளைக் கவனிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. விவசாயத் துறையில் ஸ்ட்ரைக் பண்ண ஆட்கள் இல்லை. ஐயா யிரம் பேர்கள், நாலாயிரம் பேர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கத்தமாட்டார்கள். ஏதோ அவர்கள் நிலத்தில் உழைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். மில் தொழிலாளர்கள் மாதிரி பத்தாயிரம் பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டு, இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு, ஊர்வலம் வந்து கூச்சல் போட்டால் அமைச்சர்கள் ஓடோடியும் செல்கிறார்கள் விவ சாயிகள் வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தான் அவர் களுடைய நிலைமையைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். ஒரு வீட் டில் சாதுவான பிள்ளை இருக்கலாம், வாயாடிப் பிள்ளையும் இருக்கலாம். வாயாடிப் பிள்ளை அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்து தனக்கு வேண்டியதை வாங்கிக்கொண்டுவிடலாம். ஆனால், சாதுவான பிள்ளையும், நாம் பெற்ற பிள்ளை என்பதை யோசித்துப் பெற்றோர்கள் அந்தப் பிள்ளையையும் கவனிப்பது போல், வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கும் விவசாயிகளையும் அரசாங்கம் கவனித்து, கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு மின்சார வசதி அதிக மான அளவில் கொடுத்து உதவ வேண்டும். மினிமம் சார்ஜ், ஷிப்ட் முறை முதலிய கஷ்டங்களைப் போக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு, என் னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* **Srimathi A. S. PONNAMMAL** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மின் சாரக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு

கிறேன். மனிதனுக்கு அறிவும் நாகரீகமும் வளர வளர, பலவிதமான தேவைகள் அதிகப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் எவ்வளவோ அதிகப்படியான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்திருந்தாலும், பல பல தொழில்களுக்கும், இன்னும் பல துறைகளுக்கும் மின்சாரம் அதிகப்படியாக தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, மேலும் அதிகப்படியாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே மாவூற்றுறு என்ற ஆறு சிறுமலையில் உற்பத்தி ஆகிறது. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்து, அங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி செய்தால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்லதோர் காரியம் செய்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மனிதனுடைய முதல் தேவை உடை, உணவு, தொழில், அடுத்தபடியாக கலை. எந்த மனிதனுக்கும் உணவு இல்லா விட்டால், உடை இல்லா விட்டால், அவைகளைத் தேடிக்கொள்ள தொழில் இல்லாவிட்டால், கலை உள்ளம் தோன்றுது என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. எனவே, நாம் இன்றைக்கு நகர்ப் புறங்களில் எடுத்துக் கொண்டால், சினிமாவுக்கு முதல் ஷோ, இரண்டாம் ஷோ மூன்றும் ஷோ, மாட்டினி ஷோ, காலை ஷோ இவைகளுக்கு எல்லாம் அதிகப்படியாக மின்சாரத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்து கிராமத்திலே இருக்கும் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு மின்சார வெட்டு செய்வதால் அவர்கள் மிகவும் வருந்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். என்னைப்போன்ற விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த பெண்கள், கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்லும்போது, விவசாயிகள், "எங்களுக்கு மின்சாரம் 'கட்' செய்துவிட்டார்களே, இது நியாயமா? நாங்கள் தண்ணீர் கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறோமே" என்று கதறுகிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய முதல் கடமையாகும். முதன்மையாக விவசாயத்திற்கான மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவது தொழிலுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயத்திற்கும் தொழிலுக்கும் கொடுத்து விட்ட பிறகு தான் மூன்றாவதாக கலைக்கு கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக, சினிமாவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டாம் என்று நான் சொல்வதாக யாரும் நினைத்துக் கொள்ளவேண்டாம். கலைக்கும் ஓரளவு கொடுக்கலாம் என்றாலும்கூட, அதைவிட ஒரு படி அதிகமாக விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், மின்சார வெட்டு என்பதே இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை ஏழை எளிய விவசாயிகளின் சார்பில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் பாலமேட்டுப் பகுதி மிகவும் வறண்ட பகுதியாகும். அங்கே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. மழை காலங்களில் தண்ணீர் வருகிறது. மழை இல்லாத காலங்களில் கிணறுகள் வறண்டு போய் விடுகின்றன. அப்பொழுது அந்தக் கிணறுகளை அதிகமாக ஆழப் படுத்துகிறார்கள்.

அங்கே இருந்த 32 கிணறுகளுக்கு பம்புசெட்டுகள் வைக்கவேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் செக்யூரிட்டி டெபாசிட்டும் கொடுத்து விட்டார்கள். 12-30 p.m.
இது முடிந்து 1½ ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் பம்ப் செட்டுகள் வைக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் நான் பாத யாத்திரை சென்ற பொழுது மக்கள் இது பற்றி என்னிடம் முறையிட்டார்கள். எனவே செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கட்டியிருப்பவர்களுக்கு உடனடியாப் பம்பு செட்டுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட நிலக்கோட்டையின் அருகிலுள்ள கவிராயபுரத்தில் 32 கிணறுகளுக்குப் பம்பு செட்டுகள் வைக்க வேண்டுமென்று செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கொடுத்தும் பம்பு செட்டுகள் வைக்காத படியால் அவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மனுக்கள் கொடுத்துப் பல

[Srimathi A. S. Ponnammal] [3rd November 1958

வருஷங்கள் ஆகியும் கூட இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதைப் பரிதாபத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியாக இருக்கும் என்னுடைய தொகுதி மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகத் தொழில் அபிவிருத்திக்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் நான் பார்த்தேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஆறு மாத காலம் வேலை செய்கின்ற பகுதி போக, மீதி ஆறு மாத காலத்தில் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பல தடவை நான் கூறி இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலக்கோட்டைக்கு முக்கால் மைல் தூரத்தில் நிறைய ஆசாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மண்வெட்டி போன்ற விவசாயக் கருவிகளைச் செய்து வருகின்றார்கள். அங்கே மின்சார சப்ளை கிடையாது. நிலக்கோட்டையில் அதிகப்படி ஆசாரிகள் இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்வது பெருகும். அதன் விலையும் குறைவாக இருக்கும். ஒரு மண்வெட்டி ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் என்று முன்பு விவசாயிகள் வாங்கியது போக இப்பொழுது ஆறு ரூபாய், ஏழு ரூபாய் கொடுத்தால் கூட கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இந்த "அக்ரிகல்ச்சர்" சம்பந்தப்பட்ட இந்தத் தொழிலுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குருவபட்டியில் புதிய பித்தளை தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அங்கே ஓரளவுக்கு வேலை கிடைக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. நிலக்கோட்டையில் 100-க்கு 50 பேருக்குக்கூட வேலை கிடைக்கப் போதிய வசதி இல்லை. எனவே அந்தத் தொகுதியை அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடையத் தொகுதியில் ஏதாவது தொழிலை ஆரம்பிக்க யோசனை செய்யப்படுகிறதா என்று கேட்கும்பொழுது "நோ" என்று பதில் சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தொகுதியில் "ரா மெடீரியல்ஸ்" ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. செங்கல் மண் அங்கே இருக்கின்றது. நாட்டில் சிமெண்ட் பற்றுக்குறை அதிகமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில், 50,000 ரூபாய் மூலதானம் போட்டு அங்கே ஒரு செங்கல் அறுக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் நிறைய செங்கல் செய்ய முடியும், சிமெண்ட் இல்லாமலே வெறும் செங்கல்லினால் கட்டிடங்கள் கட்டலாம். அதன் மூலம் சுமார் 200 பேர்களுக்கு மேல் வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். நாட்டின் சிமெண்ட் பற்றுக்குறையையும் பூர்த்தி செய்ததாக முடியும். இது சம்பந்தமாக டிபுடி டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்னுடைய தொகுதியில் வந்து சுற்றிப் பார்த்ததாக பி.டி.ஓ. மூலமாகத் தெரிந்தது. இப்படி மிகவும் பிற்பட்ட, வரண்ட பகுதியாக இருக்கும் என்னுடைய தொகுதிக்கு மின்சார வசதியைக் கொடுப்பதோடு, அங்கே இருக்கிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் தெருக்களுக்கு அந்த ஊரி பஞ்சாயத்து போர்டில் இருப்பவர்கள் கூட லைட் போடுவதில்லை. அவர்கள் வசிக்கும் பகுதியை ஒதுக்கி விடுகிறார்கள். எங்களிடம் அந்த ஹரிஜன மக்கள் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தெரு விளக்குகள் போடும்போது எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதுதான் நமது நோக்கம். ஆகவே ஜாதி ஹிந்துக்களின் தெருக்களுக்கு லைட் போடும்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் தெருக்களுக்கும் லைட் போட வேண்டு, மென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத்தில் கை வைத்தால் எப்படி ஷாக் அடிக்கிறதோ, அப்படி மின்சார இலாகாவினர் திடீர் திடீரென்று விவசாயிகள் பணம் கட்டவில்லை என்று சொல்லி "ப்யூஸ்" பண்ணிவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள் என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். பனிரெண்டு நாட்களுக்கு முன்பே இவ்வளவு, கரண்ட் ஆகி இருக்கிறது, இவ்வளவு பணம் கட்டவேண்டு

3rd November 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

மென்பதற்கு மின்சார இலாகாவினர் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி ஒரு மாடு வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதற்குத் தீனி போட மாதாமாதம் 30 ரூபாய் 40 ரூபாய் என்று செலவழிக்கவேண்டி வரும். மின்சாரத்தினால் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதன் காரணமாக மாதாமாதம் இந்த மின்சாரத் தொகையைக் கட்டுவதுதான் நல்லது. சர்க்காரிடம் நான் இதைச் செய்யுங்கள், அதைச் செய்யுங்கள் என்று கோரிக்கைகளை வைக்கும்பொழுது, நாமும் நம்முடைய கடமைகளைச் செய்யவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடம் வளர வேண்டும். மொத்தமாகச் சேர்த்துக் கட்டிக் கொள்ளலாம் என்றால், வருஷ முடிவில் 300, 400 என்று சேர்ந்து விவசாயிக்குப் பெரும் சுமையாக முடியும். ஆகவே, அம்மையார் ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மக்களும் தங்களுடைய கடமையை நன்றாக உணர்ந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில், மாதாமாதம் இந்தத் தொகையைக் கட்டும்படியாக இருப்பதுதான் நல்லது. வேண்டுமானால் ஒரு மாதமோ, 15 நாட்களோ "ப்யூஸ்" கட் செய்யாமல் இருந்து கட்டவேண்டிய பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக அமைச்சர் அவர்கள் செய்யும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. சந்திரசேகரன் அவர்கள் கக்கூஸ், பாத் ரூம், குடி தண்ணீர் வசதிகளுக்காக மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதில் முதலிடம் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவற்றுக்கா முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களும் கேட்டார்கள். நிச்சயமாக அவற்றுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நானும் கூறுகிறேன். பாத் ரூம், கக்கூஸ் என்று தெரியாமல் குழந்தைகள் அதனுள் சென்று அசுத்தம் செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் மிகவும் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. தண்ணீர் வசதியும் இல்லாவிட்டால் மிகவும் கஷ்டமாகிவிடுகிறது. ஆகவே பொது சுகாதாரத்தை உத்தேசித்துத் தண்ணீர் சப்ளை எப்பொழுதும் இருப்பதற்கு, கக்கூஸ், தண்ணீர் சப்ளை, பாத் ரூம் முதலியவற்றுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாகுபடி செய்யப்படும் நிலங்களின் விஸ்தீரணம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத் தேவையும் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதற்காக இன்னும் கொஞ்சம் பணத்தை ஒதுக்கிப் பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கையை ஒரு லட்சம் என்று ஆக்கினால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. PERIANNAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மின்சார போர்டின் 1957–58-ம் வருஷ அறிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது மின்சாரத்தின் உபயோகத்தைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் நல்லமுறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஏரியா மின்சாரவசதி விஷயத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட ஏரியா என்றுதான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஏரியாவுக்குச் சென்ற ஆண்டுதான் மின்சாரம் வந்திருக்கிறது. அதுவும் பெரம்பலூரில் மட்டும்தான் இருக்கிறது. அதை இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்து விவசாய மக்கள் வாழும் அந்தப் பிரதேசத்திலே மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இரண்டாவதாக, நமது அமைச்சர் அவர்கள் சேரிகளுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வருஷாவருஷம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதை மிகவும் வரவேற்று நல்ல முறையிலே சேரிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Periannan] [3rd November 1958

எங்கள் ஏரியாவிலே கம்பெனியாரால் மின்சார சப்ளே செய்யப்படு கிறது. அவர்களால் மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்கவும் முடியவில்லை. சர்க்காரும் அதைத் தேசிய மயமாக்கி எடுத்து நடத்தமுடியாது பல கஷ்டமான சூழ்நிலைகளும் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இந்தக் கம்பெனியாருக்குக் கடன் கொடுத்தாவது இந்த ஏரியா பூரா வுக்கும் மின்சார வசதியை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்படுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-40 p.m. SRI A. GOVINDASAMY: சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மின்சார போர்டு வருடாந்திர அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

நமது தமிழ் நாட்டில் ஏழாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்த ரித்திருப்பதைப் பெருமையாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நமது நாட்டில் எவ்வளவு கிராமங்கள் மின்சாரம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறதென்பதைக் கணக்குப் பார்க்கும்போது ஏழாயிரம் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பதைப் பெருமையாகக் கொள்வதற்கில்லை என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருபதாயிரம் கிராமங்களுக்கு இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும் மின்சாரம் தேவை என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஏழாயிரம் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்துவிட்டோம் என்று இன்றைக்கு இவர்கள் சொல்கிறதைப் பார்த் தால் எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வரவேண்டுமோ முழுவதுமாக விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கு என்கிற ஐயம் நமக்கு இல்லாமலில்லை. ஆனால் இதற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறார்களே என்றால் இந்த ஏழாயிரம் கிராமங்களுக்காவது விஸ்தரித்திருக்கிறார்களே என்பதற்காகத்தான் இந் தப் பாராட்டு என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. செய்திருக்கக் கூடிய இந்தக் குறைவான காரியங்களுக்காக ஸ்ரீ ராமையா அவர்களை இறைவனுக்கு ஒப்பிட்டு . . . .

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point order. Even a hon. Member should not be referred to by name but only as the hon. Member representing such and such a constituency. Therefore, is it in order for the hon. Member to refer to the Hon. Minister by name?

DEPUTY SPEAKER: If he does not know a Member's constituency, he has only to refer him by name.

SRI A. GOVINDASAMY: எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை யிலும் முன்பு மின்சார சப்ளை கார்ப்பரேஷன் தனியாரிடத்தில் இருந்த போது என்ன என்ன சலுகைகள் மக்களுக்கு இருந்ததோ அது கூட இப்போது இல்லை. அந்தக் கம்பெனியைச் சர்க்கார் தேசீயமாக்கி, போர்டின் நிர்வாகத்திற்கு வந்த பிறகு. நான் முன்பு ஒரு தடவை எங்கள் தென் னாற்காடு மாவட்டம் மின்சார விநியோகத்திலும் கூடப் புறக்கணிக்கப்படு கிறது என்று குறிப்பிட்டபோது எந்தப் புள்ளிவிவரத்தைக் கொண்டு நான் பேசுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களே இன் றையதினம் சமர்ப்பித்திருக்கிற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கலாம். எங்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே ரெவினியூ கிராமங்கள் 2,256 இருக்கிறது. அவற்றில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் 205 தான்.பத்தில் ஒரு பாகம் கூட அங்கே விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் பார்க்கி றோம். அதே சமயத்தில் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் 2,054 கிராமங்கள் இருக் கின்றன. அவற்றில் 917 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக் கிறது. அதேபோல கோவை ஜில்லாவில் உள்ள ரெவின்யூ கிராமங்கள் 941. அதில் 926 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். வடநாடு அரசாங்கம் தென்னாட்டைப் புறக்கணிக் கிறது என்று நாங்கள் அடிக்கடி சொல்வோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை அரசாங்கம் தென்னாட்டிலும் தென்னாற்காடு

3rd November 1958] [Sri A. Govindasamy]

ஜில்லாவைப் புறக்கணிக்கிறது என்று நான் குறிப்பிடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதை நான் சொல்கிற நேரத்தில் மின்சார விஷயத்தில் வடநாடு மங்கிப் போய் தென்னாடு பொங்கப்போய்விட்டது என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் பேச்சை ஆரம்பித்தாலும் கூட கடைசியில் தம்முடைய பேச்சை முடிக்கிற நேரத்தில் "ராமையா கொஞ்சம் திரும்பிப் பாரையா" என்று தங்கள் தொகுதியைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : It is desirable that the hon. Member does not mention his name but refers to him as the Hon. Minister for Electricity.

SRI A. GOVINDASAMY : ஒரு அங்கத்தினர் இங்கே குறிப்பிட்டதைத்தான் நான் சொன்னேன். துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கு அடங்கி அவர் அப்படிப்பேசியதும் தவறு என்றால் நானும் பேசியது தவறு என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே பாராட்டினாலும், புகழ்ந்தாலும் கடைசியில் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல எல்லா இடங்களிலும் மின்சாரம் குறைவு தான் என்பதைத் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் இருந்த தனியாரிடம் இருந்து மின்சார வினியோக கார்ப்பரேஷனை போர்டார் எடுத்துக்கொண்டபின் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு ஊழியர்கள் 25 ரூபாய் அலவன்சு வாங்கினால் இப்போது 34 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் முன்பு 80 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் 20 யூனிட் வரையிலும் இலவசமாக உபயோகித்துக்கொள்ளலாம், 40 ரூபாய்க்கு மேல் 80 ரூபாய் வரையிலும் 10 யூனிட் வரையில் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்த சலுகை இப்போது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதேசமயத்தில் விவசாய மக்களுடைய நிலைமையாவது முன்னேறியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் 14 மணி நேரம் அவர்களுக்குச் சப்ளை செய்யப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப்பொறுத்த வரையில் 10 மணிக்கு மேல் வழங்கப்படுவதே இல்லையென்பதை இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

இதேசமயத்தில் இரவு நேரங்களில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதனால் கொங்கு நாட்டிலே பருத்தித் தோட்டத்தில் பாம்புகள் கடித்து விவசாயிகள் சாகக் கூடிய நிலைமை எவ்வாறு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் கரும்புத் தோட்டத்திலும், வெற்றிலைக் கொடிக்காலிலும் இரவு நேரங்களில் அவர்கள் தண்ணீர் பாய்ச்சும்போது அடைகிற துன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல என்று குறிப்பிடுவேன். இப்படி விவசாயிகளுக்கு இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதை நிறுத்தி பகல் வேளைகளில் சப்ளை செய்ய என்ன ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்கள் என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை.

மேலும் ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்டால் அந்த மனு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு ப்ரையாரிட்டி லிஸ்டில் வைத்துக்கொண்டு செய்யப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ப்ரையாரிட்டி லிஸ்டில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களைக் கூட விலக்கிவிட்டு வேறு கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு இருப்பது எனக்குத் தெரியும். என்னுடைய வளவனூர் தொகுதியில் பனங்குப்பம் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டபொழுது நீங்கள் இதர சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் வாங்கிவைத்துக்கொள்ளுங்கள். பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் தயாராக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவை எல்லாம் தயாராக வைத்துக்கொண்டால் மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை எழுத்து மூலமாகக் கேட்டால் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுடைய வார்த்தையை நம்பி ஒவ்வொரு விவசாயியும் 300, 400 என்று செலவு செய்து பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் வாங்கிவிட்டால் இவர்களும் உடனே மின்சார

[Sri A. Govindasamy] [3rd November 1958

விஸ்தரிப்பைச் செய்யாது போனால் விவசாயிகள் எவ்வளவு நஷ்டத்துக்கு உள்ளாவார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த விஷயத்தைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண்ணாடம்—விருத்தாசலம் பகுதி சர்க்காருடைய வட்டடம். பெண்ணாடம் வட்டத்திற்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்காக 5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு முடிவாகி இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் முடிவாகிவிட்டது என்று மக்களெல்லாம் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தருவாயில் இப்போழுது புதுப் பிரச்னை கிளம்பி இருக்கிறது. பி. டபிள்யூ. டி. இலாகாவினர் அம்மாதிரி மின்சாரம் விஸ்தாகக்கப்பட்டு பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டால் கால்வாயில் உள்ள நீரெல்லாம் உறிஞ்சப்படும் என்று தடையெழுப்பி அந்தத் திட்டத்திற்குக் குறுக்கே நிற்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது அங்கே ஆயில் பம்புகள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆயில் பம்புகள் மட்டும் கால்வாயின் நீரோட்டத்தை உறிஞ்சாதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே பி. டபிள்யூ. டி. ஆட்சேபணையை நிராகரித்து அந்தத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு நாடு உதவி செய்யவேண்டுமென்கிற நல்ல கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டிலிருந்து ஆந்திரம், மைசூர் முதலிய ராஜ்யங்களுக்கு மின்விசை சப்ளை செய்வதை அம்மாதிரி செய்யக் கூடாது என்று தடுக்க நான் வரவில்லை. ஆனால் ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு நாடு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே நம்முடைய சர்க்கார் நம்முடைய தேவையே பூர்த்தியாகாத நேரத்தில் அண்டை ராஜ்யங்களுக்கு மின்விசை சப்ளை செய்து கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் அண்டை ராஜ்யங்கள் நம்மிடத்தில் எவ்வாறு நடந்துகொள்கின்றன என்பதையும் கவனிக்காமல் இருக்கமுடியாது. திருத்தணி தாலுகா ஆந்திர தேசத்தில் இருந்தபோது அதில் இருந்த சவகர் கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப் படவேண்டும் என்ற திட்டம் போடப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் ஆந்திர அரசாங்கம் செய்தது. ஆனால் படாஸ்கர் தீர்ப்பு வெளிவந்தவுடனேயே அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் கை விட்டதோடு அங்கே ஏற்கெனவே நடப்பட்ட போஸ்டுகள் கூட இப்பொழுது அகற்றப்
12-50 p.m. பட்டு வருவதாக அறிகிறேன். நாம் அவர்களுக்குச் செய்கிற நன்மைக்கு இதுதானா அவர்கள் காட்டுகின்ற நன்றி என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாடு மாறலாம் ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் நம் மக்கள்.

மின்சார போர்டு ஊழியர்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், சலுகைகள் தரவேண்டுமென்றும் கோரினார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அக்கமிட்டியும் சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறது. அந்த சிபாரிசுகளை சர்க்கார் ஏன் இன்னும் அமலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை ? அந்தச் சிபாரிசுகளை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார போர்டார் அரசாங்கத்திடமிருந்து 70 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கினார்கள். அரசாங்கம் அந்தக் கடனை $5\frac{1}{2}$ சதவிகித வட்டிக்கு கொடுத்திருக்கிறது. மின்சார போர்டிற்கு பொதுமக்கள் $4\frac{1}{2}$ சத விகித வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கும்போது, அரசாங்கம் அதற்கு ஏன் $5\frac{1}{2}$ சதவிகித வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் ? அரசாங்கம் வியாபார நோக்கத்துடன் செயல்பட்டால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. இவ்வாறு அதிக வட்டிக்கு மின்சார போர்டிற்கு அசாங்கம் கடன் கொடுத்தால், மின்சார போர்டு ஊழியர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு தாங்கள் கொடுக்கும் பணத்தை இந்த வட்டியின் மூலம் திரும்பப் பெற்று விடுகிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

3rd November 1958] [Sri A. Govindasamy]

சர்க்கார் இலாகாவில் காரியதரிசியே மின்சார போர்டின் தலைவராக இருப்பது தவறு என்பது தான் என் கருத்து. மின்சாரத்தில் விசேஷ அறிவுள்ள ஆபீசர்கள்—சீப் எஞ்சினியர்கள்—இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரையாவது இந்த போர்டிற்குத் தலைவராகப் போட்டால் போர்டு நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்படும். மின்சாரத்தில் அனுபவமுள்ள ஒருவரை அதற்குத் தலைவராகப் போடாமல் சர்க்கார் காரியதரிசியை ஏன் தலைவராகப் போட வேண்டும்? அந்தப் போர்டிலுள்ள அங்கத்தினர்களில் 4–5 சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அங்கே போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஸ்ரீ வி. ஆர். ராமசாமி, எம்.எல்.ஏ. ஒருவராவார். அவர் எந்த அடிப்படையில் அங்கே அங்கத்தினராகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்? அவர் ஒரு கம்பெனிக்காரர். கம்பெனிக்காரர்கள் சார்பில் அவர் அந்த போர்டில் அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரா, அல்லது எம்.எல்.ஏ. என்பதால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரா? சட்டசபை அங்கத்தினர்களை அதில் மெம்பராக நியமிக்கும்போது மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களுள்ள பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்த மெம்பர்களை அதில் அங்கத்தினராக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று ஸ்ரீ மாதா கௌடர் சொன்னார். அப்போது அவரை நாங்கள் உற்றுப்பார்த்ததும், “என்னை அதில் மெம்பராகப் போட வேண்டுமென்பதற்காக இவ்வாறு சொல்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம்” என்று சொன்னார்.

அந்த அந்தப் பிராந்தியங்களில் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் எஞ்சினியர், கம்மெர்ஷியல் எஞ்சினியர், மெய்ண்டினன்ஸ் எஞ்சினியர் ஆகிய 3 எஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏதாவதொரு காரியம் சாதிக்க வேண்டுமானால் இந்த 3 எஞ்சினியர்களையும் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரே எஞ்சினியரிடம் மூன்று விதமான பொறுப்புகளையும் ஒப்படைத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஒரே எஞ்சினியரே மூன்று பொறுப்புகளையும் நிர்வகிக்க முடியும். கம்மெர்ஷியல் எஞ்சினியர் மெய்ண்டினன்ஸ் எஞ்சினியருடன் கலந்து பேசுவதில்லை.

எங்கள் மாவட்டத்தில், “தெர்மல் ஸ்டேஷன்” வரும் என்று இது வரையில் சர்க்கார் சொல்லிவந்தார்கள். சமீபத்தில் ஒரு உப கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உப கேள்வியின் பதிலுக்குத் திருத்தம் சொன்னபோது இந்தத் தகவல் தெரிந்தது. இந்த விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர்கள் ஒரு திட்ட வட்டமான முடிவிற்கு வர வேண்டும். தெர்மல் ஸ்டேஷன் வந்தால் அது எந்த விதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் என்பது பற்றி மேல் சபையிலிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது. விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் அது இயங்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைக் கேட்கும்போது விவசாயிகளுக்குச் சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இங்கே கேள்வி நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி பதில் சொன்னதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாகத் திட்டவட்டமான முடிவிற்கு வரவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்கப்படும்போது அதற்கான கட்டணத்தை போர்டார் குறைத்திருக்கிறார்களா? கம்பெனி மின்சாரம் வினியோகித்தபோது 5¾ அணா கட்டணம் வசூலித்ததென்றால் இப்போதும் அதே 5¾ அணா வசூலிக்கப்படுகிறது.

Sri K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் வரவு செலவுக் கணக்கின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் பல புதிய மின்சார நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். பல சிறிய விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வினியோகிக்கப்படுகிறது. இதைப் பாராட்டுகிறேன். மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு கனம் மின்சார அமைச்சர் சென்றால் நிலையத்தை வெறுமனே பார்த்து விட்டு வருவதில்லை. அவர் மேட்டூரிலுள்ள மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தைப் பார்க்க வந்தபோது இதை நான் தெரிந்துகொண்டேன். நிலையத்தில் எல்லா வற்றையும் அவர் மிகவும்

[Sri K. S. Arthanareeswara Goundar] [3rd November 1958

நுணுக்கமாகக் கவனிக்கிறார். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் செல்கிறார். அங்கேயுள்ள தொழிலாளிகளுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று விசாரிக்கிறார். அங்கே வர்க்ஷாப்பில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று விசாரிக்கிறார். அந்தக் கஷ்டங்களைத் தெரிந்து கொண்டு அவைகளை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சிக்கிறார். இதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். மேட்டூரில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் அங்கே மிகவும் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மேட்டூர் மின்சார உற்பத்தி நிலையம் நிறுவப்பட்டபோது மின்சாரம் இங்கே அதிகமாகத் தேவைப்படாமல் இருந்ததால் அதிக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக அந்த நிலையத்தை அமைக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது அங்குள்ள தண்ணீர் முழுவதையும் உபயோகப்படுத்தி மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டுவ கிறது. அந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரம் நிறைவேற்றி விட்டால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படும் மின்சாரத்தை அங்கே உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும். இதைக் கனம் அமைச்சர் மத்திய சர்க்காரிடம் தெரிவித்துத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முன்பு சர்க்காரே மின்சார இலாகாவை நடத்தி வந்தது. போர்டால் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதாவென்று பார்த்தால் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். அந்த இலாகாவை சர்க்காரே நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ஏனென்றால், போர்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு இலாகாவில் அக்கறை குறைவாக இருக்கும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். எல்லா மாநிலங்களிலும் மின்சார போர்டுகள் ஏற்பட்டால் கடைசியில் அவைகளையெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்றும், அவ்வாறு எல்லா ராஜ்யங்களின் மின்சார இலாகாவும் மத்திய சர்க்காரின் கீழ் வரும்போது மின்சார திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ராஜ்யங்களுக்கிடையில் உகந்த சூழ் நிலை நிலவும் என்றும், எல்லா ராஜ்யங்களிலும் நல்ல மின்சாரத் திட்டங்களை நன்றாக நிறைவேற்ற முடியும் என்றும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

இதர மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், நம் மாநிலத்தில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வினியோகத்திற்கு மிகவும் குறைவான கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வினியோகத்திற்கு அதிகக் கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு விவசாயிகளுக்கு உற்சாக மூட்டுவதற்காக அவர்களுடைய பம்புசெட்டுகளுக்கு வினியோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்குக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரிடம் சொன்னால், மற்ற மா நிலங்களில் உள்ளதை விட மிகவும் குறைவான கட்டணத்திற்கே இந்த மாநிலத்தில் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வினியோகிக்கிறது என்று சொல்கிறார். மற்ற மாநிலங்களில் அவ்வாறு இருக்கிறதென்றால், அங்கெல்லாம் பம்பு செட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் இறைப்பவர்கள் மிகவும் குறைவு என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார். அதற்குக் காரணம் அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கிணறுகளிலிருந்து பம்பு செட்டு இல்லாமல் தண்ணீர் இறைக்காததுதான் என்று நினைக்கிறேன். சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற ஜில்லாக்களில், குறிப்பாக, திருச்சிபுரம், ராசிபுரம் தாலூகாக்களில், விவசாயிகள் 150—200 அடி ஆழமுள்ள கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் குறைவாக இருந்தால் விவசாயிகள் உற்சாகத்துடன் உணவு உற்பத்தியை இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்குவார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகினால் விலைவாசிகள் குறையும். ஒன்றிரண்டு பம்பு செட்டுகள் வைத்திருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வினியோகிக்க வேண்டும். ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பவர்களுக்கும் குறைந்த கட்டணத்தில் விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வினியோகிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்களுக்கு

3rd November 1958] [Sri K. S. Arthanareeswara Goundar]

பம்பு செட்டுகளின் மின்சார கட்டணத்திற்காகச் செய்ய வேண்டிய செலவு குறையும். இந்த விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் வேறு மாநிலங்களுடன் இந்த மாநிலத்தை ஒப்பிடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்றால் தென்னாட்டில் சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய ஜில்லாக்களிலும் இன்னும் பல ஜில்லாக்களிலும் விவசாயிகள் சிறந்த முறையில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பம்பு செட்டுகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உற்சாகம் ஏற்படும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அது தவிர மேட்டூரில் கரெண்ட் உற்பத்தி செய்து வருகிறோம். அங்கு 1 p.m.
இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தினாலும், அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு நேரில் சென்று பார்த்ததினாலும் இந்த வருடமே வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகள் கட்டுகிறார்கள் என்றால், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டுகிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு அல்ல. அங்குள்ள தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கு சர்க்கார் ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களை தினக் கூலிகளாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, ஐந்து, பத்து வருடம் சர்க்காரில் டெம்பரரியாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கிடைக்கும் எந்தவிதமான சலுகைகளும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. சர்க்கார் நினைத்தால் அவர்களை அடுத்த நாளே அப்புறப்படுத்தி விடலாம். அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரியப்படுத்தி அவர்களை மாமூலாயம் வேலையில் அமர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களை உடனடியாகப் பர்மெனெண்ட்டாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். அது தவிர மேட்டூரில் உள்ள எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர், சூப்பரெண்டிங் என்ஜினியர், டிவிஷனல் என்ஜினியர் திருச்சியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படித் தூரத்தில் இருப்பதால் விவசாயிகள் அவர்களைச் சென்று பார்ப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதோடு சர்க்காருக்கு அதிகச் செலவும் ஆகிறது. அதோடு நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கும் கஷ்டம் அதிகமாகிறது. ஆகவே அவர்களை ஆங்காங்கு தனித்தனியாக சமீபத்திலே வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். சேலத்தில் ஒரு டிவிஷனல் என்ஜினியரை அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனெனில், இப்பொழுது சேலத்தில் உள்ளவர்கள் அவரைக் காணவேண்டுமென்றால் திருச்சிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதனால், அவர்களைச் சந்திப்பது மிகவும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன காலனிகளுக்கு இன்னும் விளக்குகள் போடாமல் இருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலும், ஹரிஜன சேரிகளுக்கு விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது மின்சாரம் உற்பத்தியாகும் இடத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு விளக்கு இல்லை என்றால் அது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய காரியமாகும். அதை, டௌண்ஷிப் கமிட்டி என்பதால் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அடுத்த பட்ஜெட் வருடத்திற்குள்ளாவது அங்கு மின்சார விளக்கு கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இலாகாவில் வேலை செய்யக்கூடிய மக்களின் வீட்டிற்குச் சென்றால் அங்கு விளக்கு இல்லையென்றால் அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயமாகும். அதைப்பற்றி இங்கு சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட அதைச் சர்க்கார் கவனிக்காமல் இருப்பதைக் கண்டு வருந்துகிறேன். ஆகவே அதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் இருந்து இரும்புகள் "ஸ்க்ராப்" என்று வெளியே வருகிறது. சர்க்கார் கணக்கில் அதை "ஸ்க்ராப்" என்று சொல்லி வெளியே அனுப்புகிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது "ஸ்க்ராப்" என்று ஐந்தும், பத்தும் அடி நீளமுள்ள இரும்புகள் வெளியே வந்து கள்ள மார்க்கட்டில் விற்கப்படுகின்றன என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் அதில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் சர்க்காருக்கு எல்லாவற்றையும் நேரடியாக பார்ப்பது என்பது கஷ்டம். அதனால் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது என்பதையும் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதன் பேரில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சிறிய இரும்புத் துண்டுகளாக இருந்தால் அவைகளை விவசாயக் கருவிகள் செய்யக் கொடுப்பார்களேயானால் அது மிகவும் உபகாரமாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, "ஸ்க்ராப்" என்று வெளியே செல்வதைப் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து வெளியே அனுப்பினால் உண்மையிலே சர்க்காருக்கு அந்த விதத்தில் ஆயிரக் கணக்கில் லாபம் கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. MARAPPA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இந்தியாவில் உள்ள பிற மாகாணங்களைவிட நம் மாகாணம் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்து வருகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. அதுவும், குறிப்பாகக் கிராமப் பகுதிகளுக்கு அதாவது 7,000 கிராமங்களுக்கு, 70,000 கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, அது மிகவும் சந்தோஷம் அடைய வேண்டிய விஷயந்தான். ஆகவே மின்சார உற்பத்தி விநியோகத்திற்கு ஏற்ப தொழில் வளமும், உணவு உற்பத்தியும் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தொழில் வளம் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த மின்சாரத்தின் பங்கினால்தான் அது அதிகரித்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 42-க்கு அதிகப்படி மில்களும், தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது இரண்டு, மூன்று மடங்கு பரவலாக்கப்பட்டு மின்சார சப்ளையும் பெற்று நடந்துவருகிறது. ஆனால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் விவசாயத்திற்குள்ள மின்சார சப்ளையை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமாகவே லைன்கள் போட்டு சப்ளை கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், லைன்களைப் போட்டு அதிகமாக சப்ளை கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர கரெண்ட் சப்ளை செய்வது மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். எனது தொகுதியாகிய அவிநாசி தாலுகாவிலும் மின்சார சப்ளை ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு கொடுத்திருந்த சப்ளைகள் எல்லாம் பகல், ராத்திரி சப்ளையாக இருந்தது. அதற்கு பின்பு கொடுக்கப்பட்ட சப்ளைகள் எல்லாம் ராத்திரி 10 மணியில் இருந்து காலை ஐந்து அல்லது ஆறு மணி வரைதான் கொடுத்து வந்தார்கள். இம்மாதிரி பத்து வருட காலம் வரையில்கூட அது நிவர்த்தி செய்யப்படாமல் இருந்து வந்தது. நம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கு விஜயம் செய்தபோது எங்கள் தாலுகா விவசாயிகளின் முறையீட்டின்பேரில் அந்தத் திட்டம் ஒருவாறு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு "க்ரூப் ஸிஸ்டம்" ஆக மாற்றி பகல் ஆறு மணி நேரம், ராத்திரி எட்டு மணி நேரம் என்று மாற்றிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் அந்த முறை இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மட்டுந்தான் சௌகரியமாக இருந்தது. பின்னர், அங்கு மிக அதிகமாக மில்களும், ஜின்னிங் பாக்டரிகளும் அந்த ஜில்லாவில் இருப்பதால் அவைகளை ஏக காலத்தில் ஓட்டத் தொடங்கும்போது விவசாயிகளுக்கு வரவேண்டிய கரெண்ட் சப்ளை மிகவும் குறைந்துவிடுகிறது. காலை நேரத்தில் ஓட்டும் மோட்டார்கள் சுமார் 10 மணி வரை டக்கு, பதினைந்து தடவை வரையில் நின்று ஓடுகிறது. இப்படி நிற்பதில் மோட்டார் பம்ப்செட்களுக்கு மிகவும் நஷ்டம் வருகிறது. அந்த தாலுகாவில் உள்ள கிணறுகள் எல்லாம் 100, 120 அடி ஆழம் வரையில் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆழத்தில் பம்ப்களுக்கு மேல் இருக்கும்

பைப்கள் அதிகமாக இருப்பதால் திடீரென்று நிற்கும்போது மோட்டார் பம்பை அழுத்துகிறது. அதன் காரணமாக அடிக்கடி பம்ப்களும், மோட்டார்களும், மற்ற இதர ஸ்விச், ஸ்டார்ட்டர் போன்ற கருவிகள் அடிக்கடி நஷ்டம் அடைந்து வருகிறது. அவனாசி தாலுகாவைப் பொறுத்த மட்டில், அனேகமாக உணவுப் பொருள்கள் வகையில் கம்பு, சோளம், ராகி போன்ற உணவுத் தான்யங்களும், பணப் பொருள்களான பருத்தி, புகையிலை, கரும்பு போன்ற வகைகளும் அங்கு விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்விதம் பகல் காலத்தில் நடுவதற்குச் சாயந்திரம் நான்கு மணிக்கு நடவேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி நடவு செய்வதற்குக் காலை நேரத்தில் 1-10 p.m.
முடிவதில்லை. காரணம் காலை நேரத்தில் மோட்டார்கள் ஓடுவதில்லை. இவ்விதம்நட்ட பின்பு 20 நாட்கள் வரையில் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும். இதுவும் காலையில் தான் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும். வெய்யில் வந்தபின் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் பயிர் எல்லாம் சுருங்கிப்போய்விடும். மாலை நேரத்தில் பாய்ச்சினால் மண் விழுந்து அந்த பயிரே செத்துப்போய்விடும். ஆகவே இந்தப் பயிருக்குக் காலை நேரத்தில் தண்ணீர் மிக அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் இதிலும் இந்த க்ரூப் ஸிஸ்டம் ஒத்துக் கொள்வதாக இல்லை. மற்றப்படி இரவு காலத்தில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும் என்றால் அது முடியாத காரியம் என்று சொல்லலாம். குறிப்பாகக் கரும்பு பயிர் சுமார் பத்து அடி உயரம்வரை வளரும். அதே மாதிரிதான் சோளம், ராகி போன்ற பயிர்களும் பத்து அடி, எட்டு அடி, ஐந்து அடி என்று வளருகின்றது. ஆகவே இரவுக் காலங்களில் இந்தப் பயிர்களின் இடையில் சென்று தண்ணீர் பாய்ச்சுவது முடியாத காரியம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்போது பதினைந்து மணி நேரம் என்று சொல்லுவது பகல் நேரத்தில் அதிலும் காலையில் மூன்று மணி நேரம்தான் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில்தான் மோட்டார் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே நீர்ப்பாசனம் இல்லாத இடங்களில் வேண்டிய அளவு மின்சாரத்தை கொடுத்துதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக கரும்பு ஆலைகள் விஷயத்திலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கரும்பு பயிருக்குச் சில குறைகள் இருந்தாலும் கூட ஆலை விஷயத்திலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் அதிகமாகக் கரும்பு பயிர் செய்கிறார்கள். அதன் காரணமாகப் பலர் கரும்பு ஆலைகள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் கட்டப்படும் சமயத்தில் கட்டிடத்தில் கனக்ஷன் எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு, மோட்டார் எல்லாம் வைத்துவிட்டு அதற்குப் பிற்பாடுதான் கரண்டு கிடைப்பதற்கு விண்ணப்பம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவையெல்லாம் கட்டியபின்பு அங்கு இருக்கின்ற, சூப்பர்வைஸர் பார்த்த பிற்பாடு அவருடைய ரிப்போர்ட் அஸிஸ்டண்டு இஞ்சினியருக்குப் போகிறது. பின்னால் அவர்தான் இதற்கு ஆர்டர் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் கரண்டு கிடைப்பதற்குப் பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்கள் ஆகிவிடுகிறது. இதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டிய வேலை சரியான சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதோடு பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆலைகளுக்குக் கரண்டு கொடுக்கும் விஷயத்தில் சூப்பர்வைஸர் பார்த்த உடனேயே அவரே இதற்கு வேண்டிய ஆர்டர் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மின்சாரத்தில் ஓட்டுகின்ற தான்யங்கள் அடிக்கிற மெஷின்களுக்கும் சூப்பர்வைஸர் பார்த்த பிற்பாடுதான் கரண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. சூப்பர்வைஸர் சில நாட்களில் ஊரில் இருப்பதில்லை. இதனால் தான்யங்கள் எல்லாம் அடிக்கப்படாமல் சும்மா இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதற்கும் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கரண்ட் சார்ஜ் கொடுப்பதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவனாசியிலிருந்து வடக்கே 15, மைல்கள் வரையிலும் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து அவனாசிவரை

அதாவது 15 மைல்கள் வரை வந்து பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் பணம் கொடுப்பதற்கு வருகிற தினத்தன்று அங்கு இனஸ்பெக்டர் இல்லையென்றால் பணம் கொடுக்க வந்தவர் திரும்பித்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் அவதியுற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஐந்து மைல் தூரம் இருக்கிற அளவுக்கு ஒவ்வொரு இடத்திலும் பணம் வசூலிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இன்று நம் ராஜ்யத்திலே தொழில் வளம் குறைந்திருந்த போதிலும் விவசாயத்திற்கு உபயோகிப்பதற்காக மின்சார இலாகா பல கிராமங்களிலும் மின்சாரத்தை பரப்பி வருகின்றதை பார்த்து நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரம் இப்போது அனேகமாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டதட்ட 7,000 கிராமங்களுக்கு மேல் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என கேள்விப்படுகிறபொழுது நாம் அனைவரும் சந்தோஷப்படக்கூடிய அளவில் இருக்கிறோம். இருந்தாலும் இவ்வளவு தூரத்திற்கு மின்சாரம் பரவியிருந்தாலும்கூட போதிய அளவு தொழில் வளம் இல்லை. மேலும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை அதிகமாக கொடுத்து நாட்டினுடைய உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக எமது தொகுதியில் அறந்தாங்கி தாலூகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமாக மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதில்லை. வெளிச்சத்திற்காகமட்டும்தான் மின்சாரம் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. அங்கு 1941-ம் வருடத்தில் மின்சாரம் கொண்டு வரப்பட்டது. அது வந்து இரண்டு வருடத்திற்குள்ளாகவே அபசகுனம் மாதிரி பிளாக் அவுட் ஏற்பட்டது. அன்றைய தினத்திலிருந்து இதுவரையிலும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் படவில்லை. எங்கள் பகுதியில் அதிகமாகப் புஞ்சை தான்யங்கள் சாகுபடி செய்யப் படுகின்றன. அதிகமாக நெற்பயிர் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. புஞ்சை தான்யங்களாகக் கடலை, மிளகாய், சோளம் போன்றவைகள் பயிரிடப் படுகின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் ஆழமான கிணறுகளிலிருந்தும் கை கொண்டு இறைத்து வருகிறார்கள். சிலர் கபிலை மூலம் தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். இதற்காக மாடுகள் 600 ரூபாய், 700 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிவிட்டு பின்னால் 200 ரூபாய்க்குக்கூட விற்கமுடியாத நிலையில் ஆகி விடுகிறது. ஆகவே இந்த இடங்களில் எல்லாம் மின்சார சக்தியைப் பெருக்கி அங்குள்ள மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் எங்கள் பகுதியிலுள்ளவர்கள் அந்த பகுதியில் புஞ்சை நிலங்களில் தண்ணீர் இறைத்து நெல் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இதன் மூலம் அதிக மகசூலை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களுக்குப் போதிய அளவு மின்சாரம் கொடுத்துதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மேட்டூர் அணை கட்டும் காலத்தில் எங்கள் ஜில்லாவாகிய தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அதிகமாக அதிலுள்ள தண்ணீர் தரப்படும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அப்போது இதிலுள்ள தண்ணீரைப் புதுக்கோட்டை பகுதிகள் குறுக்கே காரணத்தால் எங்கள் பகுதியாகிய அரந்தாங்கி போன்ற பகுதிகள் போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காமல் பாதிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆகவே புதுக்கோட்டைக்கு ஏற்பட்ட இந்த பழியைப் புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள், இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் போதிய அளவு மின்சாரம் தந்து அந்தப் பழியை தீர்த்துவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தப் பகுதிகளில் அதிமாகத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதியிருக்கிறது. அதாவது பக்கத்திலுள்ள ஆற்றிலிருந்து பம்பு மூலம் தண்ணீர் உயர்ந்த இடத்திற்கு இறைத்து உபயோகித்துக்கொள்ள முடியும். இதில் உயரமும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறையில் அறந்தாங்கி பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வார்கள் என்பதைத்

3rd November 1958] [Sri S. Ramasami Thevar]

தெரிவித்து, இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைக் கண்டிப்பாக நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை மாகாண மின்சார போர்டார் அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்து, அரசாங்கத்தாரால் இப்போது இந்தச் சபைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்க முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தத் திட்டத்தின் மீது பேசிய அங்கத்தினர்கள் எவரும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஏதோ குறை இருக்கிறது என்றோ, குறைகளைப் போக்க மாற்று யோசனைகளையோ அல்லது திட்டங்களையோ யாருமே இந்தச் சபையிலே பேசவில்லை. ஆக இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கத் தயங்கியவர்களும், வரவேற்க வருந்தியவர்களும் கூட எந்த விதமான புது யோசனைகளையும் சொல்ல முடியாமல் வரவேற்கத் தக்க முறையிலே இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். 1-20 p.m.

இந்தத் திட்டத்தை நன்ருகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், எந்த அடிப்படைக் கொள்கையில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்ருகப் புலனுகும். ஒன்று அவர்கள் கொண்டுள்ள ஒரு கொள்கை, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால், சாதாரண ஒரு வியாபாரம் செய்யக் கூடியவன்—பிஸினஸ் செய்யக்கூடிய ஒரு ஆசாமி—இது போன்ற ஒரு காரியத்தைச் செய்வதிலே எந்த அளவு அவன் பொறுப்பு ஏற்று எந்தவித நஷ்டமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வானே, அந்த அளவுக்கு பொறுப்புடன் இந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனுகிறது. ஏனென்று கேட்டால், இந்த ஆண்டிலே 63 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று சொல்லும் நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நஷ்டமும் சரியான முறையில் நீக்கப்படும் என்று அவர்களுடைய உரையில் சொல்லியிருப்பது இதிலே நஷ்டம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நன்கு விளங்குகிறது.

இதே நேரத்தில் மின்சாரம் எவ்வளவு தேவையானது என்பதை உணர்ந்து அதை அதிகப்படுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக விவசாயத்திற்கும், தொழில்களுக்கும் அதிகப்படியான சலுகை கொடுத்து அதன் காரணமாக மின்சார போர்டுக்கு நஷ்டமும்,செலவும், தொல்லையும் அதிகமாக ஏற்பட்ட போதிலும், இவைகளிலே அதிகப்படியான கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்ற முறையிலே இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டத் தக்க ஒரு அம்சமாகும்.

இதிலே முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று மின்சாரம் இப்போது எந்த அளவுக்கு எந்த விலைக்கு வினியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது, எந்த அளவுக்கு இந்த விலையை இறக்கி வினியோகிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்வது மிக மிக அவசியம். ஏனென்று கேட்டால் இப்போது, மின்சாரம் என்பது ஒரு லக்ஷுரி—அதாவது தேவையில்லாத ஒரு அம்சம்—என்பது போய், இது ஒரு இகனுமிக் நெஸஸிடி—பொருளாதாரத் துறையில் இன்றியமையாத ஒரு அம்சம் என்று சமுதாயத்தில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தினுல், எப்படி நிலம், நீர், ஆகாயம் அவைகளுக்கு ஒரு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதற்குச் சமத்துவமான இடத்தை மின சாரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னுல், அதுமிகையாகாது. அடுத்தபடியாக விநோபா அவர்கள் எப்படி நிலம், நீர் எல்லாம் பொது என்று சொல்லுகிருர்களோ, அதைப் போல மின்சாரமும் பொதுவாக அமையவேண்டும் என்று அவர் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அதைப் பற்றி நாம் ஆச்சர்யப்படுவதற்கில்லை. ஏனென்றுல் இன்றைக்கு நம் நாட்டிலே மட்டுமல்லாமல், உலக ரீதியிலே ஒவ்வொரு நாடும் இந்தக் கொள்கையை அனுசரித்து மின்சாரம் ஒரு பொழுது போக்கான பொருள் என்பது மாறி, மக்களுக்கு இன்றியமையாத ஒரு பொருள் என்று—அதாவது பப்ளிக் யூடிலிடி என்று ஆகியிருக்கிறது. அதற்காக இப்போது

[Sri S. Lazar] [3rd November 1958

தனி நபர் கம்பெனிகளேயும் மாற்றி அமைத்து, அதையெல்லாம் ஸ்டாண்டர்டைஸ் செய்து சர்க்காரோ அல்லது போர்டோ எடுத்து, தாராளமாக குறைந்த விலேயில், குடி தண்ணீர் எப்படி முனிஸிபாலிடிகளிலும் கார்ப்பொரேஷனிலும் வினியோகிக்கப்படுகிறதோ, அதே மாதிரி மின்சாரமும் வினியோகிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும்.

இப்போது இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதற்கான அம்சங்கள் பல இருக்கின்றன என்று பார்க்கும்போது, அப்போது தான் வரவேற்கும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முற்பட்டேன். இன்னும் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இப்போது சொன்னது போல இன்றியமையாத அம்சமாக இருக்கிற இந்த விஷயத்தை கவனிக்க மின்சார போர்டு என்று நிறுவப்பட்ட போர்டிலே, ஏற்கெனவே கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல, சேர்மன், போன்றவர்கள், தங்கள் முழு நேரத்தைச் செலவழிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தால் தான், 10 கோடி அல்லது 12 கோடி செலவழிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தத் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியாக அமையும். இதை ஒரு தொழில் ஸ்தாபனமாகக் கருத வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. இது போன்ற போர்டுகளில், எப்படி இன்றைய தினம் ஏர் கார்ப்பொரேஷனில் டாடா போன்ற நிர்வாகத் திறமை யுள்ளவர்கள், அனுபவசாலிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அது போன்று தொழில் ஸ்தாபனங்களில் அனுபவம் மிகுந்த தொழிலதிபர்களேயும் சேர்த்துக்கொண்டால் நல்லபடி செயலாற்ற வாய்ப்பு இருக்கும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இப்போது மின்சாரத் தேவை அதிகப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது என்பதை எல்லோரும் உணர முடிகிறது. ஆகவே மின்சாரத்தை எந்த அளவுக்கு விருத்தி செய்து எந்த அளவுக்கு மக்களுக்குக் குறைவான விலேயில் கொடுக்க முடியுமோ அப்படிக் கொடுக்கவேண்டியது இந்த போர்டாரின் முக்கிய பொறுப்பாக இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது இப்போது சாதாரணமாக பவர் அல்லது விசை என்று சொல்லக் கூடியதை நிலக்கரியிலிருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியும். எண்ணெயிலிருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியும். இன்னும் நீரிலிருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியும். இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் கடல் அலேகளிலிருந்து மின்சார சக்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்று பரீட்சை மேற்கொண்டு, உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலேயில் அமையவில்லே என்று கருதுகிறார்கள். காற்று அடிக்கும் போது அந்தக் காற்றிலிருந்து—விண்ட் மில்ஸ் எப்படி வேலே செய்கிறதோ, அதைப் போல—மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று நினைத்த போதிலும், நடைமுறையில் சாத்தியமாகாது என்று கைவிடப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், ஏற்கெனவே சொன்ன மூன்று பொருள்களிலிருந்து—நிலக்கரி, எண்ணெய், நீர் முதலியவைகளிலிருந்து—மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது, நவீன உலகத்தில் " அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் " ஏற்படுத்த முடியும் என்பதும், அவைகளிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதும் ஆகும். நமது நாட்டின் நிலேயைப் பார்க்கும்போது, நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நிலக்கரியை அடிப்படையாக வைத்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலேயில் இருக்கிறோம். இப்போது நெய்வேலி நிலக்கரி ஓரளவுக்கு உதவுமே தவிர, நமது லட்சிய அளவுக்கு உதவும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லே. எண்ணெயை உபயோகித்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் விஷயத்தைப் பார்க்கும் போது, நமது மகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அது இனிமேல் எதிர்பார்க்க வேண்டிய ஒரு விஷயம். தற்போது அது உதவியாக இருக்காது. ஆகையால் நமக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரே வாய்ப்பு தண்ணீரைக் கொண்டு மின்சாரம் பெறுவதாகும். அப்படிப் பார்க்கும் போது இந்தியா பூராவிலும் 40 மிலியன் கிலோ வாட் நீர் சக்தியை உபயோகப்படுத்தி மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது இது வரையில் கட்டுப்படுத்தி இருக்கக் கூடியது மொத்தத்திலே ஏறக் குறைய $1\frac{1}{4}$ சத வீதம் தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது 1947-லே எடுக்கப்பட்ட ஒரு கணக்கு. இப்போது

3rd November 1958] [Sri S. Lazar]

வேண்டுமானால் 2 அல்லது 3 சதவீதமாக இருக்கலாம். நமது மாகாணத்தைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது என்னென்ன வாய்ப்புகள் இருந்தனவோ அவைகளெல்லாம் அநேகமாக முடிந்துவிட்டன. குந்தாவும், பெரியாறும் ஏற்கெனவே வந்து விட்டன. குந்தாவும் சீக்கிரம் முடியவிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல இருப்பது மேட்டூரிலே விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படக் கூடிய தண்ணீரிலிருந்து மின்சார சக்தி எடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதை விட்டு வேறு வழிகளில் விருத்தி செய்ய இப்போது வாய்ப்பில்லை. ஆகையால் நமது அரசாங்க நிபுணர்கள் அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் இந்தியாவிலே அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதை நமது மாகாணத்தில் அமைக்க வேண்டும். அதை சென்னையிலே அமைத்து நமது மின்சார சக்தியை அதிகப்படுத்த வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது நல்ல வரவேற்கத் தக்க அம்சம். இதைச் சென்னையிலேயே அமைக்க வேண்டுமென்ற கோஷத்தை கிளப்ப வேண்டியது மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got one more minute.

SRI S. LAZAR : Sir, I may be allowed a few more minutes to-morrow.

DEPUTY SPEAKER : Only ten minutes have been allotted to each hon. Member. How can it be exceeded? If the hon. Member wants, I shall allow him two more minutes to-day. I think the House agrees to sit for two more minutes to enable the Hon. Member to finish his speech.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the hon. Member Sri Lazar has got many things to say. He will not be able to finish his speech within two minutes.

DEPUTY SPEAKER : It is for the Chair to decide. Sri Lazar may continue.

SRI S. LAZAR : ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சகல வாய்ப்புகளையும் நடைமுறையில் நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு விட்டதனால், இனிமேற்பட்டு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பான இந்த அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷனை அமைக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டு வந்தேன். 1–30 p.m.

இன்னொரு கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான அம்சம் என்ன வென்றால், நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில், இப்பொழுது எண்ணெயும், நிலக்கரியும் வெகு குறைவாக இருக்கிறது என்ற நிலைமையில், இனிமேல் தொழில் அபிவிருத்தி வேண்டுமென்று சொன்னாலும், விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மின்சார சக்தி உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவுதான் செலாவணி மிஞ்சும். நமக்கு வரவேண்டிய பொருள்களும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த முறையில் பார்க்கும்பொழுது ரெயில்வேக்களும், பஸ்களும், மற்றும் எஞ்சின்களும் கூடுமானவரையில் மின்சார சக்தியினாலோ, அடாமிக் எனெர்ஜியினாலோ இயங்குவதற்கு அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷனை நிறுவுவது மிக மிக அவசியம். அப்படிச் செய்தால் தான் பணம் மிச்சமாகும். அதற்கான ஆராய்ச்சியை நடத்துவது மிக முக்கியமான அம்சம்.

இன்னொன்று கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் rural electrificationஐப் பற்றியது. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த கணக்கிலிருந்து இதுவரை 6,641 இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நமது இந்தியா தேசத்திலேயே நமது ராஜ்யம் தான் நல்ல முறையில் இத்துறையில் முன்னேறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோதிலும், அதே நேரத்தில் அவருடைய

[Sri S. Lazar] [3rd November 1958

லட்சியத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளிலே, குறிப்பாக கானடாவிலே, தலைக்கு 4,000 யூனிட் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாகாணத்திலே இப்பொழுது இருக்கும் 36 யூனிட் அளவு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவில் 60 யூனிட் ஆகலாமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருடைய லட்சியம் 4,000 யூனிட் எவ்வளவு சீக்கிரமாக அடைய வேண்டுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாக அடைய வேண்டுமென்பது.

இன்னொரு இடத்திலே உள்ள குறிப்பை வாசித்ததாக எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. அதாவது, அமெரிக்கா நாட்டிலே ஆயிரம் பேர் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் எல்லாம் மின்சார சக்தி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று படித்ததாக ஞாபகம். இந்த லட்சியத்தை அடையவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஏக்கருக்கு 40 ரூபாய் செலவாகுமென்று குறிப்பில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கரை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து அறுவடை செய்யவேண்டுமென்றால், 40 ரூபாயாகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீரில்லாமல் நிலக்கரியை வைத்துக்கொண்டு தெர்மல் ஸ்டேஷனிலிருந்து மின்சார சக்தியை சப்ளை செய்தால், ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 15 ரூபாய் என்று கணக்கிட்டால் ஏறக்குறைய 84 ரூபாயாகிறது. 40 ரூபாயென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை விவசாய அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு, 44 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட சராசரி செலவாகக் கூடிய முறையில் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும்படி இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தால், உண்மையிலேயே அது நல்ல முறையாக இருக்கும்.

கடைசியாக லைசென்சுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்று லைசென்சுகள் முறை அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை வரையறுக்கப்படவேண்டும். அல்லது அவர்களை நீக்கிவிட்டு இந்தப் போர்டாரே நடத்த வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற 13 லைசென்சுகளிலே, எங்கள் பகுதியிலே இருக்கிற லைசென்சியைப் பொறுத்த வரையில் சரியானபடி காரியம் நடந்துகொண்டு வரவில்லையென்பது தெரிந்ததே. அதைப் பற்றிச் சரியான ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. *Statutory Rules, Orders and Notifications.*

149. *Notification issued with G.O. No.* 3413, *Revenue, dated* 12*th September* 1958 *amending form B of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules,* 1955. [*Laid on the table of th House under section* 61 (3) *of the Madras Plantation Agricultural Income-tax Act,* 1955 (Madras Act V of 1955).]

B. *Reports and other papers.*

64. *Speech of Hon. Sri V. Ramiah, Minister for Electricity initiating the discussion on the Annual Financial Statement of the Madras Electricity Board for* 1958–59.

65. *Short review on the activities and achievements of the Highways Department during the first half-year of* 1957–58 (*from* 1*st April to* 30*th September* 1957). (*Both English and Tamil.*)

66. *Report of the Select Committee appointed to consider the amendments to the Madras Assembly Rules.*